

A black and white illustration of a knight on horseback in a forest. The knight is wearing armor and a helmet, riding a horse and holding a long spear. The forest is dense with trees, and a stream with a small waterfall flows through the scene. In the background, a large, multi-towered castle or fortress is visible through the trees. The overall style is reminiscent of classic fantasy art.

Camelot

Camelots fall

tragedi i fem akter

av Christian Lanciai (1996)

Personerna:

Kung Arthur
Drottning Guinevere
Viviane, Guineveres tjänarinna
Merlin
Sir Gawaine
Sir Kay
Sir Tristan
Sir Gareth
Sir Sagramour
Sir Lancelot
Sir Aggravaine
Sir Pellinore
Sir Percival
Sir Cedric
Morgan le Fay
Mordred, hennes son
Sir Lionel, hennes tjänare
andra tjänare och anhängare till henne

andra riddare och uppvaktning

Handlingen tilldrar sig i England under tidig medeltid.

Copyright © Christian Lanciai 1996

Camelots fall

Akt I scen 1. Hovet i Camelot.

Arthur (reser sig från sin tron) Detta är en högtidsdag av aldrig överträffat slag. Vi har nått fred i hela vårt Britannien. Inga fiender finns längre inom vårt örike, ty de har förvandlats samtliga till våra vänner. Detta ger oss ett historiskt ögonblick av högsta sanning och ett ljuvligt gyllene tillfälle av aldrig tidigare skådad art. Vi har en enastående historisk möjlighet att föregå med gott exempel för all världen och att därmed leda hela världen!

riddare Hör! Hör!

Gawaine (ropar) Inte för intet blev kung Arthur konung av Britannien!

riddare Hör! Hör!

Sir Kay (stiger fram) Kung Arthur, du var mig en yngre broder som jag älskade. Vi jagade och brottades tillsammans som okynniga små slyngelpojkar tills vi växte upp

till en mörk verklighet av krig och våld och barbari. Jag anade ej då att du var den som skulle frälsa detta ljuva land Britannien därifrån. Du var placerad som bortbyting hos oss. Och den som smugglade in lindebarnet hemligen till vår familj, väl medveten om vilket svåra värv och heliga mission han därmed genomförde, var vår gamle vise präst Merlin, vår gammalkeltiska religions överstepräst och oantastlige auktoritet och ledare.

Arthur Sir Kay, min broder, vad åsyftar du med detta?

Kay Bara att vi är precis så gränslöst lika mycket tack och ära skyldiga den helige Merlin som dig, han för sin religions auktoritet, dig för din oerhörda organisation av landet.

Arthur Tack, min broder. Men vi har en annan religion i landet. Har du glömt bort kristendomen?

Gawaine (ropar) Kristendomen äger samma talan och har samma rätt som Merlin och druiderna!

Arthur Just det. Det tycks du inte mena, broder Kay.

Kay Din fader Merlin gav oss dig och landets enhet. Kristendomen önskar splittra oss!

flera riddare Hör! Hör!

Arthur (protesterar) Nej! Nej! Just därför har jag kallat er tillsammans denna dag. Sir Kay, du har helt rätt i att jag med Merlin representerar våra gamla keltiska naturfilosofier. Men vi måste visa kristendomen hänsyn. Den är framtidens religion.

Tristan Den är en tvångströja för vår natur och frihet och för vårt traditionella fria sätt att leva.

Gawaine Sir Tristan, du vill då att din förmättna sedeslöshet skall fortvara lag för landet?

Tristan Tyst, Gawaine! Du fattar inte vad jag talar om! Jag talar om den skadliga effekt som kristen fanatism med exkommunicering och inskränkta skyggglappar med skrymteriets feghet och intolerans skall ha på hela vår nation!

Gawaine Du vill att vem som helst skall få bedraga sin gemål med vem som helst och att gemålen då skall tiga! Som du själv bedrar din bästa vän och ädlaste välgörare och fosterfar!

Tristan Håll käften!

Arthur Inget gräl, jag ber! Privat kan ni få duellera, men mitt hov är fredens boning, och dess riddare är välkomna blott om de håller fred. Om det är något som jag inte tål så är det gräl. Just för att åstadkomma den mest önskade försoningen av alla och den enda som är kvar, den yttersta av alla, har jag kallat er till hovet denna dag. I egenskap av gammal keltisk traditionalist har jag beslutat räcka kristendomen handen i försoning och i äktenskap. Träd fram, min drottning Guinevere!

(Drottning Guinevere träder fram i fullt drottninglikt ornat.

Hela hovet hämtar andan och uttrycker förvåning och beundran.)

Arthur Detta, mina riddare, mitt hov, mitt land, mitt folk, är nu er drottning. Vi är redan vigda och det dubbelt. Merlin själv har vigt oss och gett oss sin fullaste välsignelse, och samma har Britanniens kristna biskop gjort.

Sir Kay Vem är då denna drottning Guinevere?

Arthur En kristen. Hon är av hög börd och god familj som hörde till er första kristna här i landet. Man kan säga att hon både leder och representerar kristendomen i Britannien. Därmed har den yttersta försoningen, föreningen och fredsbeseglingen ägt rum och det emellan båda våra religioner.

Kay Merlin, har du verkligen tillåtit detta?

Merlin Ja, jag har bestyrkt det. Jag själv föreslog det då jag ansåg, att det var det klokaste kung Arthur kunde göra. Dessutom var det ju dags att han fick sig en hustru. Kan du klaga på att hon har brister i sin skönhet? *(munterhet bland riddarna)*

Gawaine Svara, Kay!

Kay (böjer huvudet) Nej, jag kan ej klaga. (*Riddarna skrattar.*)

Tristan Tack, drottning Guinevere! Vi önskar lära känna er!

Guinevere Mina herrar, gentlemän och ädla damer, jag är blyg och inte mycket till att komma med. Jag har ett svagt och ömsint hjärta, som lätt giver vika för medlidande och annan mänsklig rörelse. Men jag är trofastheten själv. Jag tillhör kristendomen, denna nya, svåra och moderna lära, som ni ser som fientlig inkräktare, men kristendomen är för mig allenast kärlek. Kristus var en konung som kung Arthur men som gav sitt liv för världen av medlidande och kärlek. Jag vill gärna ge er all min kärlek, som jag ger den min kung Arthur, som jag dyrkar och vill älska för all evighet.

Tristan (muntert) Kung Arthur, jag tror vi kan acceptera henne.

Gawaine Ja, hon är ju vacker!

Gareth Kanske vackrast ibland alla!

Aggravaine Vi svär henne trohet, som vi svär den åt kung Arthur!

flera riddare Hell vår drottning! Hell!

många Hell! (*glada tillrop med lyfta svärd och universell entusiastisk acklamation.*)

Arthur Då är jag nöjd. Min drottning, träd nu fram hit till min tron och slå dig ned här vid min sida. Därmed börjar festen med teaterskådespel och underhållning, kämpaspel, torneringar och gränslösa banketter.

(*Guinevere träder fram till kung Arthurs sida och vänder sig mot alla med sin hand i hans.*)

Gawaine Hell drottning Guinevere och kung Arthur!

alla (med lyfta svärd) Hell!

Arthur Såsom alla mina riddare har svurit trohetseden till sin konung och jag dubbat dem med svärdet, så må likaledes alla träda inför drottning Guinevere och svära henne trohet medan hon med svärdets dubbning skänker dem sin egen konungsliga tillit.

Gawaine Jag är först!

Arthur I bokstavsordning, Sir Gawaine! Ej någon skall ha företräde för en annan! Ej någon får bli ansedd som förmer än någon annan, ty en sann och ärlig riddare är idealet och det yppersta som finns.

Gawaine Bror Aggravaine, då blir du först.

(*Riddarna inleder sin procession inför Guinevere. De framträder alla i tur och ordning, knäfaller framför drottningen med personliga komplimanger, och hon dubbar dem en efter en med behag och känner sig mycket smickrad.*)

Tristan (vid sidan om) Morgan le Fay, ni verkar inte helt entusiastisk.

Morgan le Fay (helt klädd i svart) Sir Tristan, vem kan vara glad i detta ögonblick, som ser vad det skall leda till?

Tristan Ni spår då olyckor som resultat av denna konung Arthurs yttersta föreningsbragd?

Morgan Sir Tristan, han är offer för sitt eget blinda och naiva självbedrägeri.

Tristan Vad ser ni då som andra inte ser?

Morgan Att kristendomen är ett monstrum av maktlystnad, blodtörst, svek och dårskap.

Tristan Är ni så frustrerad i er kärlek att ni därför undanber er kärlekens religion?

Morgan Det har ej något med mig själv att göra. Denna kärleksreligion är blott ett svek mot mänskligheten. Arthur har nu givit den sitt bröllops finger, och hans äktenskap med den är oupplösligt. Vi skall tigande få åse hur den äter upp hans hand, hans arm, hans själ, hans rike och dess framtid, tills ej någonting finns kvar av vår historia, vår identitet och allt det som vi kallade med stolthet keltiskt och vårt eget.

Tristan Men Arthur står för sina traditioner. Han skall icke svika oss och vår naturreligion.

Morgan Det tror du bara. Han är gift. Hans hustru skall av honom kräva allt. Hon skall ej vara nöjd förrän allt England, Skottland, Wales och Irland är förslavat av en enda religions maktmonopol, som skall förrinta alla andra lärors frihet. Vi skall dö, Sir Tristan, med vår frihet, som skall kvävas och utrotas av den där uppkomlingens omänskliga absurda sado-masochistiska idéer om Guds död på korset.

Sir Sagramour Sir Tristan, det är strax er tur. Ni måste hylla drottningen som alla andra.

Tristan Var bara lugn, Sir Sagramour.

Sagramour Låt inte den där mörka häxan fånga er med sin magi.

Tristan Sir Sagramour, Morgan le Fay är konung Arthurs syster.

Sagramour Ja, men hon är känd för sina konster. (*går*)

Tristan Morgan le Fay, jag tror att ni är bara svartsjuk. Alla vet att ni har älskat Arthur.

Morgan Nej, min vän. Det var kung Arthur, som ej är mer än min halvbror, som gav mig sin kärlek själv.

Tristan Det är väl samma sak.

Morgan Ej riktigt. Jag förförde inte honom. Han förförde mig.

Arthur Sir Tristan, stå ej där och flirta med Morgan le Fay! Min drottning väntar på er hyllning!

Tristan Drottning Guinevere, jag ber er utöka er godhet och ursäkta mig, men om ett antal damer kräver en sann riddares uppmärksamhet, så måste han ge samma uppmärksamhet åt dem alla. (*böjer knä för drottningen.*)

Guinevere Sir Tristan, ni är känd för att ej neka någon dam det minsta hon begär. Jag ger er allt och all er frihet till att frikostigt uppvakta vem ni vill.

Tristan Ni verkar övertygande, min drottning Guinevere.

(*hon dubbar honom med behag som de andra.*)

Morgan (avses) Så övertygande kan endast dubbelheten vara. Falskheten är aldrig falskare än när den inte bär ett enda spår av falskhet. Hon har redan slagit blåa dunster i kung Arthur och förfört min arme fosterbroder. Sedan skall hon oskyldigt med samma omedvetenhet förföra hela hovet och kung Arthurs hela idealiska örike. Ingenting skall finnas kvar när drottning Guinevere är färdig med sitt värv.

Arthur (när processionen är över) Till festbanketten! Till turneringarna!

(*Hela hovet bryter upp med fest och glam, glada förväntningar, musik och dans.*)

(*Morgan le Fay drar sig undan.*)

Scen 2. Torneringen. Åskådarläktaren.

(*Kung Arthur och Guinevere tar plats i mitten under en tronhimmel eller soltält.*)

(*När alla andra ivrigt kommit in reser sig kung Arthur.*)

Arthur (ger tecken åt olika håll) Låt spelen börja! (*smattrande fanfarer. Arthur sätter sig.*)

Guinevere Visst är det grant, men är det inte barbariskt?

Arthur Vad då, min kära?

Guinevere Att alla dessa ståtliga riddare ska klubba ihjäl varandra?

Arthur Har du aldrig sett en tornering förr?

Guinevere Jag har sett väpnade män slåss och mötas till häst, men aldrig i organiserad skala och utan att de var fiender.

Arthur Då vet du ingenting, min kära. Det är inte alls så farligt som det ser ut. De ska inte alls slå ihjäl varandra. De ska bara slå varandra ur sadeln.

Guinevere Men gör det inte ont?

Arthur Det kan det göra, om man klantar sig. Det gäller att inte klanta sig.

Guinevere Men hästarna kan ju bli skadade!

Arthur Nej, vad säger du? Då kanske riddarna också kan bli skadade, när de faller ner på marken och kanske får en häst över sig! Vad tror du det här är? Barnlekar? Glöm dina skrupler! Här är det sporten som gäller!

Guinevere Kallar du våld en sport?

Arthur Visserligen är du kristen, Guinevere, men så bottenlöst ömtålig får man inte vara. Det är bara män som tar skada, inga kvinnor. Du kan vara lugn.

Guinevere Förklara då hur det fungerar. Jag vet dess värre ingenting.

Arthur Det är mycket enkelt, min kära. Först möts alla riddare i en omgång på två rader, som störtar mot varandra. Då slås hälften ut genast. De återstående bildar två nya rader men hälften kortare än de första. Dessa drabbar samman på nytt, och så återstår bara en fjärdedel. Och så håller de på. Till slut är det bara två kvar. Den siste som blir kvar har vunnit hela torneringen.

Guinevere Och om det blir tre kvar till sist?

Arthur Då får man lotta. Men vanligen blir det aldrig någon över som udda person. Många drar sig även ur frivilligt utan att ha fallit från hästen.

Guinevere De är de klokaste.

Arthur Kanske, men även de fegaste.

Guinevere Vill du då påstå att klokheten är feg?

Arthur Ja, alltid. Annars vore den inte klok. Modet är aldrig klokt, för om det alltid skulle beräkna riskerna skulle det aldrig komma till skott. De kloka blir antingen överkörda eller drar sig ur med feighet.

Guinevere Men kristendomen manar oss att vända andra kinden till och att inte bruka våld.

Arthur Säg det till en kämpe där på slagfältet. Män emellan är det bara våldets raka rör som gäller, och kvinnor hålle sig då undan.

Guinevere Jag tror det måste bli slut på dessa blodiga torneringar.

Arthur Om du menar det blir du impopulärast i hela Britannien. Seså! Signalen går! (*fanfar*) Nu drabbar de samman! (*reser sig upphetsad.*)

(*Ett förfärligt larm och klirrande slammer och oväsen blandat med vrål och skrin av ansträngning och smärta.*)

Där bet Sir Sagramour i gräset! Och Sir Percival! Och till och med Sir Aggravaine! Men där är några nya som jag inte känner igen. Merlin! Ser du den där långa räkeln med vapenlös sköld som för sig mera rakryggat än någon annan?

Merlin Jag vet inte vem det är.

Arthur Inte jag heller. Men något säger mig att det blir han som kommer att vinna dagen.

Morgan le Fay Det vore på tiden att någon annan än Sir Gawaine hembar segern.

Arthur Ja, jag tycker det också, syster. Men vad tror du, Merlin? Kan det vara någon vi känner?

Merlin Om han inte förde en dams tecken i sin hjälm skulle jag tro att det var Sir Lancelot.

Guinevere (mellan Arthur och Merlin) Vem är Sir Lancelot?

Arthur Den heligaste och äktaste av alla riddare. Han lever som en munk och är mera konsekvent än någon annan i dyrkandet av celibatet som ideal.

Morgan (på andra sidan om Arthur) Finns det sådana?

Arthur Han är kristen, Morgan.

Guinevere Då hoppas vi att det är han, så att en kristen riddare vinner dagen.

Arthur Om det är han så tycks han ha funnit sig en dam.

Morgan Där rök det celibatet.

Arthur Därför kan det inte vara han.

Morgan Så synd.

Guinevere Jag hoppas ändå det är han.

Arthur Nu drabbar de samman på nytt! (*fanfar*) Vi har tur med vädret idag. Det är varmt, men molnslöjorna gör att ingen bländas av solen. Det är samma odds för alla. Nu! (*reser sig upphetsad. Samma totala oväsen och ljud som tidigare.*) Där blåste Sir Pellinore av hästen! Och där trillade Sir Gareth av pinn! Och där sopade Sir Tristan ren hästen från Sir Archibald!

Guinevere Djurplågeri! Barbari! Fåfånga! Vanvett!

Arthur Du vänjer dig.

Morgan Din drottning tycks betrakta dina torneringar som en hednisk rit, min broder.

Arthur Nej, så illa är det inte. Hon är bara okunnig.

Guinevere Nej, det är värre än så! Jag tål inte se blod! Nu går jag! (*reser sig och vill gå*)

Morgan Vänta litet, käraste vännen. Den vapenlöse med damtecken leder ännu torneringen.

Arthur Det måste ändå vara Lancelot!

Morgan Men vilken dam kan väl ha vunnit honom för sitt hjärta?

Merlin (oroad) Detta bådär inte gott. Jag hoppas vid Gud att det inte är Lancelot.

Morgan Varför, Merlin?

Merlin Därför att han om någon får aldrig finna sig en käreasta.

Guinevere Varför inte det?

Merlin Därför att Sir Lancelot är den bästa och vackraste mannen i riket!

Morgan (menande som alltid) Intressant. Eller hur, drottning Guinevere?

(*Guinevere sätter sig igen.*)

Arthur Sir Gawaine söker upp Sir Tristan. Men han vågar inte ge sig på den namnlöse.

Morgan Han vill spara honom till sist.

Arthur (förklarande till Guinevere) Gawaine har aldrig kunnat med Sir Tristan. De möts alltid vid torneringarna, och kampen är alltid jämn mellan dem.

Morgan Fastän Sir Tristan är ädlare medan Gawaine är mer aggressiv.

Arthur Gawaine vågar begå misstag.

Morgan Medan Tristan alltid är beräknande, särskilt i sängen.

Guinevere Morgan le Fay, ni verkar märkvärdigt väl bevandrad i hur det förhåller sig med olika riddares sängvanor.

Morgan Jag är den enda experten.

Guinevere Skäms ni inte?

Morgan Drottning Guinevere, ni kommer att skämmas förrän jag gör det.

Guinevere (till Arthur) Din syster är stingslig.

Arthur Hon är bara min halvsyster. Och hon är avundsjuk på dig.

Guinevere För att jag är drottning?

Arthur Nej, för att du är lika ljus som hon är mörk.

Guinevere Hon skulle inte vara fullt så mörk om hon inte alltid gick omkring klädd i svart.

Arthur Pass på, nu bryter de samman igen!

(*fanfar. Samma ståhej som tidigare. Kungen reser sig upphetsad.*)

Han gjorde det! Där dånade han i dammet så det rykte om det!

Guinevere Vem då? Jag ser ingenting för dammet.

Arthur Sir Tristan!

Guinevere Jag kan inte se honom. Allt är en sådan villervalla.

Arthur Sir Gawaine fällde Tristan! Det har inte hänt på år och dar!

Guinevere Barnsligt! Gladiatorspel! Manschauvinism!

Arthur Nej, min drottning! Sport! (*knuffar till henne våldsamt i all vänskap.*)

Morgan (ler) Glöm inte att hon är drottningen av England, Arthur.

Guinevere En sådan tackling till och jag lämnar läktaren!

Arthur Gny inte nu, grynet. Det är ju bara roligt. (*nyper henne i kinden.*)

Guinevere Nyp mig inte så i kinden!
 Arthur Vill du hellre att jag nyper dig i röven? (*sticker en hand bakom henne*)
 Guinevere Nej, fy!
 Morgan Hon är kristen, Arthur.
 Merlin Ni glömmer tornerspelet.
 Tristan (*kommer in*) Får en slagen riddare nalkas den kungliga läktaren?
 Arthur Kom upp, Sir Tristan! (*Han tar plats bredvid Morgan le Fay.*)
 Det var ett styggt fall ni hade där för Gawaines skickliga lans! Det tog väl ont i baken?
 Tristan (*något mörbultad*) Det gäller att falla rätt, så gör det inte ont. Hela fältet tillhör nu Gawaine och den okände.
 Arthur Vet ingen vem han är?
 Tristan Han dök upp precis när spelet skulle börja. Han har inte yttrat ett ljud.
 Arthur Tror du det kan vara Lancelot?
 Tristan Jag skulle tro det, om han inte var i Frankrike.
 Arthur Han har kanske kommit tillbaka.
 Tristan Alla tror det är Lancelot, och alla vet att det inte är han, för han är den siste som skulle bära en dams tecken i sin hjälm.
 Morgan Det är kanske bara den perfekta förklädnaden.
 Merlin Låt oss hoppas det.
 Arthur Merlin är oroad över att Lancelot kanske har hittat en dam.
 Tristan Det är väl Merlins *jobb* att oro sig för allt möjligt.
 Morgan Och han har alltid skäl att oro sig.
 Arthur Pass på! Nu börjar nästa rond! (*fanfar. Kungen reser sig upphetsad.*)
 Guinevere Sir Tristan, är han alltid sån där på alla torneringar?
 Tristan Ja, men bara för att han aldrig får delta själv.
 Guinevere Vi kanske skulle låta honom delta själv, så att han fick känna på vad det handlar om.
 Tristan Vad handlar det om enligt er, drottning Guinevere?
 Guinevere Sadistisk slaktning och övermodets vanvettigaste fåfänga!
 Tristan Men medge att det är snyggt.
 Guinevere Aldrig!
 Tristan Varför sitter ni kvar då?
 Guinevere (*tiger*)
 Morgan Hon vill se vem den mystiske riddaren är.
 Tristan (*menande*) Såå.
 Arthur (*vild av entusiasm*) Där åkte han i backen! Nu är det bara Gawaine och den namnlöse kvar! De måste möta varandra!
 Guinevere Och slå ihjäl varandra.
 Arthur Nej, mitt barn. Det är en ädel sport.
 Guinevere Jo, ädlare lemlästning har jag aldrig sett maken till! Ett antal blir ju bara krymplingar för livet!
 Arthur Ta det inte så blodigt, mitt barn.
 Guinevere Jag är inte ditt barn! Och något barn med mig får du aldrig, om du tänker hålla på så här!
 Arthur Vad menar du?
 Guinevere Regera genom festivaler av blodvite!
 Arthur Men, min älskade, om jag förbjöd alla torneringar skulle fullt uppror råda i hela landet! Det vore ytterst opolitiskt!
 Guinevere Men spektaklet är ytterst okristet! Vad vill du? Kristendomen eller makten?
 Arthur Men, min älskade, vi måste förena dem.
 Guinevere Fred kan aldrig förenas med våld.

Arthur Men detta är inte våld, min älskade. Det är bara sport.

Morgan Spara den politiska debatten till parlamentet. Här möts nu Gawaine och den tyste. (*fanfar*)

Arthur Nu får vi se vad den namnlöse går för.

Merlin Bara Sir Tristan och Sir Lancelot kan beseгра Sir Gawaine.

Tristan Har ni mött Sir Lancelot, drottning?

Guinevere Nej. Jag blev ju gift så nyligen.

Tristan Har ni tur får ni se honom här.
(*Brak. Alla reser sig hänryckta och jublar.*)

många Hurra! Hurra! Bra gjort! Härliga tag!

Arthur Min älskade, såg du? Sir Gawaine gjorde nästan en volt i luften innan han föll pladask!

Tristan (*applåderar*) Suveränt! Suveränt!

många Hjälmen av! Hjälmen av!

Morgan Den tyste ger sig inte. Han vill ta emot segerkransen först.

Tristan Och kanske överrätta den åt någon.

Arthur Till sin dam, naturligtvis.

Morgan Han kommer hitåt.

Arthur Det måste vara Lancelot.
(*En riddare i full rustning kommer in med vajande plymer ridande på sin häst med en ärekrans på spetsen av sin lans, som han höjer åt drottningen.*)

Guinevere (*vill säga något, men Arthur kommer emellan.*)

Arthur Drottning Guinevere tackar er för den synnerliga ära ni visat henne på hennes livs första tornerspel. Men vem är ni, okände riddare?

Lancelot (*tar skrattande av hjälmen*) Vem trodde ni? (*Han är blond med ett hav av gyllene lockar och en utomordentlig charm.*)

Arthur (*baxnar*) Lancelot!

Tristan Men tecknet! Du bar en dams tecken i din hjälm!

Lancelot Ja, jag tänkte nog att det skulle överraska er! Därför gjorde jag en så stor föreställning av saken! Min dam är den vackra Elaine av Shallott, som jag räddade från en stor fara, och som därför överlämnat sitt liv åt mig.

Morgan Ska ni gifta er?

Lancelot Om Gud vill.

Guinevere Är ni kristen?

Lancelot Om jag är! Jag är ju fransman!

Merlin Sir Lancelot, något säger mig att ni kanske redan gjort den vackra frun av Shallott med barn, varför ni omedelbart borde gifta er.

Lancelot (*alltjämt skrattande*) Innan något värre händer, gamle Merlin?

Merlin Jag tror du förstår min tanke.

Lancelot Oroa er inte. Allt skall bli bra. Men, min bästa kung Arthur, jag visste inte att ni hade gift er.

Arthur Jag tänkte nog det skulle överraska dig när du kom tillbaka.

Lancelot Men vilken dam! Vem är hon?

Arthur Guinevere av Lyonesse.

Lancelot Jag har hört talas om henne. Den skönaste av oskulder och den renaste av jungfrur.

Arthur Inte nu längre.

Lancelot Drottning, ha överseende med er make. Han menar inget så illa som det låter.

Gawaine (*kommer in, mörbultad och rasande*) Revansch! Revansch! Jaså, det var du, din ärkeniding, som uppträdde feigt under maskering! Det här ska du få ångra! Kung Arthur, jag kräver en ny tornering!

Arthur Självklart. Men inte idag.

Gawaine När då, då?
 Arthur När Lancelot gifter sig.
 Gawaine Det betyder aldrig!
 Arthur Har du inte gett akt på damens tecken i hans mössa?
 Gawaine Men han gav sin segerkrans till drottningen!
 Arthur Men han gifter sig med frun till Shallott. Sin drottning ville han bara smickra.
 Morgan Hon hade ju aldrig sett ett tornerspel förut.
 Tristan Eller Sir Lancelot.
 Lancelot Här, drottning Guinevere, finns den enda fara som kan hota er i kung Arthurs hov – hans fala halvsyster Morgan le Fay.
 Guinevere Jag hoppas kunna övervinna henne till kristendomen.
 Morgan Som jag hoppas övervinna er till hedendomen.
 Merlin Sir Lancelot, kung Arthur gifte sig med jungfru Guinevere enkom för att försona kristendomen med våra gamla keltiska traditioner.
 Lancelot Din kloka gamla hjärna ligger bakom detta konstruktiva steg, min käre Merlin.
 Arthur Men jag älskar henne också.
 Lancelot Givetvis.
 Guinevere Dock är min kristna kärlek ännu större. Men säg mig, Sir Lancelot, vad ont har jag att vänta av Morgan le Fay, min fränka, som vill omvända mig från kristendomen till hennes sataniska riter?
 Lancelot Morgan le Fay, ni får själv besvara frågan.
 Morgan Drottning, jag är känd av hela riket som dess kunnigaste trollpacka. Jag kan förhäxa vem som helst. Jag känner alla droger och har samtliga recept, som jag kan göra vem som helst beroende av. Jag är den hedniska häxan nummer ett och satanisternas högsta översteprästinna.
 Arthur (*skrattar*) Hon överdriver bara. Var inte orolig, Guinevere. Hon ironiserar bara över alla de kristnas fördomar mot henne. Min halvsyster Morgan le Fay representerar helt enkelt bara alla de gammalkeltiska traditionerna av religionsmystik i naturen. Väl känner hon bäst till av alla samtliga medicinska recept men bara i egenskap av Brittanniens mest kunniga läkare.
 Guinevere Men varför bär hon alltid svart? Har hon sorg?
 Merlin Det är hennes kvinnliga färg som översteprästinna i den keltiska naturreligionen och som lärjunge till mig.
 Tristan Till ämbetsdräkten hör även hennes långa utslagna hår.
 Morgan Som råkar vara svart liksom min själ.
 Arthur Hör inte på henne. Hon bara dramatiserar.
 Guinevere Hör det även till ert ämbete att veta allt om männens vanor mellan lakanen? Hon tycks ju veta allt om varje mänskligt felsteg inom erotiken här i landet! (*går upprörd*)
 Gawaine Morgan le Fay, jag tycker ni borde dra hem till Skottland.
 Morgan Med all min hedendom?
 Gawaine Med alla era konster.
 Morgan Sir Gawaine, ursäkta mig, men hur kristna ni än gör er här i Camelot, och hur ni än raffinerar era liv i kristna later och förkonstling, så kan ni aldrig utestänga eller förbigå naturen. Hur långt än människan skrider i sin utveckling så är det alltid Mor Naturen som bestämmer den, eller så går människan under. (*går*)
 Tristan Är det då dessa båda motpoler, kung Arthur, som du vill förena?
 Arthur Ja, och jag skall lyckas!
 Merlin Om det vore blott två religioner skulle det väl gå, men ack! här handlar det dess värre om två ytterst olika fruntimmer.

Arthur Hennes livs första tornering har blivit något överväldigande för min drottning, så att hon i känslors överilning sårat min halvsyster, så att båda lämnat oss i vredesmod. Men de skall bli förenade! Nu väntar festbanketten, och så sant jag lever skall de sitta där vid samma bord!

Lancelot Kung Arthurs goda vilja är vårt rikets heligaste lag.

Tristan Och nog det endaste som håller landet samman.

Gawaine (irriterad) Men när blir då nästa överdådiga tornering?

Arthur (tar honom vänligt om axeln) Det, min vän Gawaine, får vi väl diskutera vid banketten.

(De går ut, alla vänligt stämda.)

Akt II scen 1. Avalon. Morgan le Fays slott.

Mordred Mor, när får jag träffa min far?

Morgan Du har ingen far.

Mordred Det har jag visst. Annars hade jag aldrig kunnat födas.

Morgan Min son, du har ingen far, för han är kristen.

Mordred Är det då så förfärligt att vara kristen?

Morgan Det är inte förfärligt, men man är förlorad.

Mordred Men de säger att det är en god religion.

Morgan De är naiva och låter sig luras.

Mordred Vad är det då för ont med den?

Morgan Den eftersträvar bara makt.

Mordred Är då makten ond?

Morgan Ja, min son. Makten är det enda onda som finns.

Mordred Alltså är kung Arthur ond, som har all makten över landet.

Morgan Nej, min son, kung Arthur är en god man som bara har gjort gott här i landet. Men han regeras av en kristen drottning.

Mordred Alltså är det hon som är ond.

Morgan Nej, min son. Ingen människa är ond. Det är bara makten som är ond och som gör människor onda när den besjälar dem.

Mordred Är alla kristna människor onda?

Morgan Nej, bara så länge de vill ha makt.

Mordred Då skall jag förgöra all makt i hela landet.

Morgan Gör det, min son.

Mordred Men varför är du så vacker?

Morgan För att du inte har någon far.

Mordred Folk tror att du bär sorg för att du ständigt går klädd i svart. Men jag tror att det är något annat.

Morgan Vad då?

Mordred Jag tror att du är arg.

Morgan Varför skulle jag vara arg?

Mordred Jag tror att du är arg på hela världen och på hela mänskligheten. Jag tror att du blev lurad av livet och att du därför alltid ruvar på hämnd.

Morgan Min son, en ensamstående moder har det aldrig lätt.

Mordred Då är du ingen häxa?

Morgan Nej, jag är bara naturlig. *(En klocka ringer.)*

Mordred Mor, vi får besök.

Morgan Ja, jag hör det, och det förvånar mig. Hit kommer ingen på besök.

(En tjänare i svart fotsid kåpa kommer in.) Ja, vem är det?

tjänaren Det är Sir Tristan, madame.

Morgan Sir Tristan? Vad vill han?

tjänaren Ett hemligt ärende.

Morgan Alltid kommer de hit bara i hemliga ärenden. Visa in honom. Min son, det är bäst att du går.

Mordred Får jag inte träffa honom?

Morgan Du får träffa dem alla när du blir vuxen och din stund kommer. Innan dess får ingen veta att du finns.

Mordred Varför?

Morgan Därför, min son, att du har en hemlig mission här i världen. Du skall ju förgöra all makt här i landet. Gå nu. (*Mordred går.*)

tjänaren (visar in Sir Tristan) Sir Tristan av Cornwall, madame.

Morgan Var hälsad, Sir Tristan.

Tristan (faller på knä och kysser hennes hand) Alltid lika vacker, alltid lika exotisk, alltid lika oemotståndlig.

Morgan Spill inte tid på meningslöst smicker. Du vet att jag är oemottaglig för sådant. Du har väl inte kommit hit för att fria?

Tristan Ingen vågar fria till er, frun. Ni är för farlig.

Morgan Ändå känner ingen till mina hemligheter.

Tristan Och det är kanske tur det.

Morgan Därför förblir de mina hemligheter. Men till saken. Vad för dig hit? Du själv eller en annan?

Tristan En annan.

Morgan Gäller det giftmord är svaret nej.

Tristan Nej, min fru, det är en betydligt känsligare sak. Jag är hitsänd av min fosterfar kung Marke.

Morgan Den gamle narren till ungar! Vill han fria till mig?

Tristan Nej, inte alls, men han vill ha er hjälp inför sitt bröllop.

Morgan Så han tänker ändå gifta sig?

Tristan Ja.

Morgan Och vem blir hans lyckliga brud?

Tristan Det är det som är problemet. Han tänker fria till den sköna Isolde av Irland, och han tänker skicka mig dit som friarkurir.

Morgan (kan inte hålla sig för skratt) Om du då är hans kopplare, vad vill han då ha mig till?

Tristan Han fruktar att Isolde den fagra inte skall bli kär i honom.

Morgan Hans realism slår mig med häpnad.

Tristan Det är inget att skratta åt.

Morgan Förlåt mig. Jag glömde att man inte får skratta åt narrar som kung Marke, då de ju menar så blodigt allvar med att spela narrar.

Tristan Han tror att ni kan hjälpa honom med den svåraste biten.

Morgan Den svåraste biten blir att få henne till att tacka ja. Det kan inte jag hjälpa honom med. Ingen makt råder över den fria viljan och allra minst över en kvinnas.

Tristan Nej, den svåraste biten är inte att få henne att säga ja, ty det har hon redan sagt. Hon blir bara glad åt att få slippa sina supande monster till kavaljerer på Irland.

Morgan Vad är då det svåraste? Är Marke impotent?

Tristan Fru Morgan, han vill att Isolde skall bli kär i honom.

Morgan Omöjligt. Ingen kvinna kan bli kär i honom, och allra minst en vacker kvinna som Isolde den blonda.

Tristan Han känner till era drogkonster.

Morgan Vad vill han ha? En kärleksdryck?

Tristan Precis.

Morgan Han vet inte vad han begär. Sådant är farligt.

Tristan Han litar på er.

Morgan Om något går fel är det inte mitt fel. Handhavandet med sådana droger är det farligaste ansvar.

Tristan Ni är fri från ansvar.

Morgan Då får du ansvaret, Tristan. Om något går fel blir det ditt fel.

Tristan Jag tar på mig ansvaret för min älskade styvfars skull.

Morgan Nåväl, du skall få drycken.

Tristan Vad är ditt pris?

Morgan Sådana tjänster kan inte mätas med pengar. Kung Marke känner min princip. Jag begär ingenting annat än gentjänster vid behov.

Tristan Därför står hela England i skuld till dig.

Morgan Och de flesta skulderna tänker jag aldrig indriva. Därför växer ständigt skulderna till mig från tacksamma klienter. Men du måste nog förstå hur denna drog fungerar.

Tristan Instruera mig.

Morgan Drogen skall serveras i två människors bägare. De skall dricka tillsammans. Den första människa de ser efter att ha tagit drogen blir deras hopplösa kärlek för livet. De måste älska den människan ensam ända tills de dör. Förstår du? Därför är det så viktigt att de dricker tillsammans och ensamma.

Tristan Jag förstår.

Morgan Du skall få drogen med dig i morgon och stanna här över natten.

Tristan Hos dig?

Morgan Ja. Jag har varit ensam alltför länge. Bara en natt.

Tristan Ingen kan neka dig detta, Morgan. Tvärtom drömmer många om den ynnesten.

Morgan Varför kommer de aldrig hit då?

Tristan Därför att de fruktar dig. De tror att du skall förtrolla dem.

Morgan Kristna fördomar och vidskepelser.

Tristan Men varför ber du mig stanna? Är det något du vill ha av mig?

Morgan Tristan, du vet väl, att ingen kvinna agerar utan beräkning? Ja, Tristan, jag behöver din hjälp i en mycket viktig angelägenhet.

Tristan Berätta.

Morgan Drick litet vin först. Efter supén skall vi prata. (*ringer en klocka. Tjänaren kommer in.*) Bär in litet mat, frukt på en bricka med ost, och så vin.

tjänaren Ja, madame. (*går*)

Tristan Vad gömmer du för nya lömska planer i dina långa vida ärmar?

Morgan Hur trivs den nya drottningen?

Tristan Som fisken i vattnet. Alla älskar henne. Lancelot håller redan på att glömma sin Elaine bara för drottningens tjuskraft.

Morgan Ja. Jag såg det på dem den första dagen, att hon är mera en Lancelots typ än en Arthurs.

Tristan Är det en insinuering?

Morgan Nej, bara onda aningar. Lancelot och Guinevere är båda farligt ytliga och karaktärlösa. De lever egentligen båda bara för sina nöjen, medan Arthur är seriös.

Tristan Hon älskar Arthur över alla andra.

Morgan Givetvis, det måste hon, ty hon är drottning. Och hur missionerar hon sin kristendom?

Tristan Hon har blivit alla landets kyrkors och klosterns högsta beskyddare, och hon har startat nybyggen av fler kyrkor och kloster överallt. Fler och fler låter sig döpas och blir kristna bara för att hon gör så god reklam.

Morgan Det är det vi måste åtgärda. Är du med?

Tristan Med dig mot kristendomen?

Morgan Ja.

Tristan Gärna det, men hur?

Morgan Vi skall utnyttja deras egen svaghet. De älskar mirakler och relikier. De tror på vad som helst, om det bara verkar tillräckligt underverkmsässigt. Jag har en plan.

Tristan Berätta.

Morgan Vad tror du om att låta Kristi egen sista nattvarlds bågare uppenbara sig i luften inför församlingen i Camelot?

Tristan Det skulle väcka häpnad och hänförelse.

Morgan Men det måste göras skickligt. Ingen får misstänka en bluff. Alla icke kristna riddare måste vara borta från Camelot då.

Tristan Och Merlin?

Morgan (tvekar) Honom kan vi inte få bort.

Tristan Han genomskådar allt.

Morgan Låt honom göra det. Han är klok nog att inte säga något, ty han ska väl förstå avsikten och samtycka.

Tristan Och vad är då din avsikt?

Morgan Att lära de kristna fantasterna en läxa! Av ren entusiasm skall de ge sig ut på det stora sökandet efter den heliga nattvarlds bågaren, som så mirakulöst har uppenbarat sig för dem. De skall resa ut ur landet till Frankrike, Tyskland, Italien, Grekland, Turkiet, Egypten och till och med Jerusalem! Och de skall irra omkring i världen i årtal, kanske decennier, och slutligen komma slagna hem tillbaka, helt desillusionerade, och de skall fatta, att kristendomen bara var en blå dunst.

Tristan En djävulsk plan.

Morgan Men realistisk! Det kan till och med innebära, att alla goda gamla kelter återvänder hem till sin gamla naturreligion igen!

Tristan Hem till Morgan le Fay, deras sinnliga översteprästinna, till dyrkandet av allt levande liv i naturen som den högsta manifestationen av Gud, till hängivelsen åt friheten i naturen.

Morgan Den enda sanna, friska och realistiska religionen!

Tristan Den enda sundheten i världen.

Morgan Medan kristendomen bara är onaturlig.

Tristan Morgan, jag ska hjälpa dig i detta företag. Jag hoppas bara att det må lyckas.

Morgan Och du skall få din kärleksdrog åt din blödige styvfar. Gör bara inte bruk av den själv, för då ansvarar ingen för konsekvenserna.

Tristan Har drogen någon bieffekt?

Morgan Ja, men den hemligheten är bara för dina öron. Kung Marke må dricka den på egen risk, hans Isolde blir kär i honom och han i Isolde, men den lidelse som den kärleken innebär skall medföra att de båda älskande skall bli djupt olyckliga i evighet.

Tristan Av sin lidelse?

Morgan Ja.

Tristan Tydligen en kärlek värd att leva för i alla fall. Livet skall göra ont, så att man känner att man lever. Skål, Morgan le Fay!

Morgan Skål, Sir Tristan, vidsyntast bland riddare!

(De dricker varandra till och tar i tu med supén under angenämt livfullt samtal i bekväma avspända positioner.)

Scen 2. Camelot.

Guinevere Hur gick det till?

tjänarinnan (kammar hennes långa ljusa hår) Hon lär ha dränkt sig.

Guinevere Men varför?

tjänarinnan Varför brukar människor dränka sig? Olycklig kärlek.

Guinevere Men hon hade ju just blivit moder!

tjänarinnan Kanske just därför. Gudarna vet, att det var ett under att hon blev moder med en sådan make.

Guinevere Vad menar du?

tjänarinnan Om han älskade henne litet i början, så blev det mindre med tiden.

Guinevere Insinuerar du något?

tjänarinnan Inte alls.

Guinevere Men vad då?

tjänarinnan Ers nåd, alla vet och ser att ni och Sir Lancelot har ögon för varandra.

Guinevere Skulle det vara skälet till Elaines självmord?

tjänarinnan Han var nygift när han första gången träffade er.

Guinevere Skulle det ha förstört hans och Elaines kärlek?

tjänarinnan Jag vet bara, att hon kände sig ensam, och alltmera ensam. Hon kände sig överflödig, helt enkelt.

Guinevere Ändå bedrog han henne aldrig.

tjänarinnan Det tror jag nog. Annars skulle det minsann se ut.
(*Det knackar försynt.*)

Guinevere Aj! Ta det försiktigt! Det räcker, Viviane, innan du river av mig håret! Jag klarar resten själv.

tjänarinnan Skall jag gå?

Guinevere Ja. Den andra vägen. Kvikkt. (*Viviane går ut genom en bakdörr, ställer sig där utanför och lyssnar, vilket syns. Guinevere öppnar huvuddörren och släpper in Lancelot.*)
Min älskade! (*omfamnar honom.*)

Lancelot Min drottning, nu är det dags för tårar och klagan. Nu passar ingen glädje.

Guinevere Vad du låter melodramatisk.

Lancelot (stramt) Elaine är död, madame. Min hustru är död.

Guinevere Ja, jag hörde det. Visst är det förskräckligt.

Lancelot Ni låter inte särskilt medlidsam eller övertygande.

Guinevere Vad vill du jag ska göra? Jag är ingen gråterska. Dessutom betraktar kyrkan självmord som höjden av egoism och en dödlig synd.

Lancelot Där kommer i så fall din kyrka till korta. Om du fördömer självmördare är du omänsklig och helt utan mänsklig förståelse och medlidande.

Guinevere Förlåt mig.

Lancelot (faller på knä framför henne) Guinevere, vi kan inte fortsätta så här. Det måste få ett slut. Vi bedrar bara oss själva.

Guinevere Lancelot, varken jag har bedragit kung Arthur eller du Elaine.

Lancelot Men vi kommer att göra det, om det ska fortsätta så här.

Guinevere Betyder jag då mer för dig som drottning eller som kvinna?

Lancelot Vad är det för en fråga?

Guinevere Lancelot, Arthur gifte sig med mig bara för att jag var kristen och av hög börd. Vårt äktenskap var ett politiskt äktenskap mellan kyrkan och kelticismen. Han har aldrig älskat mig. Han kan aldrig älska mig. Han gifte sig för en politisk idé om försoning och endräkt. Det var snillrikt av honom, men det var inte kärlek. Nu är jag först och främst en kvinna, och jag behöver kärlek. Jag älskar dig. Du älskar också mig. Vår kärlek är äkta. Vad kan stoppa oss då?

Lancelot Guinevere, allt vad du säger är sant, men ser du inte hindret?

Guinevere Vilket hinder?

Lancelot Du sade det själv. Du är kristen. Hur skulle det se ut om en kristen drottning bedrog sin konung med hans egen främste riddare? Kristendomen skulle bli till ett åtlöje i hela Britannien! Du skulle skämma ut din religion totalt! Och det är just vad dina fiender önskar! Alla spekulerar i vår förbindelse och slår vad om vi

skall begå äktenskapsbrott eller inte. Alla bara väntar på ditt fall. Därför får det inte ske.

Guinevere Har vi något alternativ?

Lancelot Jag måste resa utomlands på så lång tid som möjligt.

Guinevere Det är bara det näst värsta efter din död.

Lancelot Om jag stannar blir din och min ställning ohållbar.

Guinevere Men om Arthur gick med på det?

Lancelot Varför skulle han göra det?

Guinevere För att han inte kan älska mig. För att det ändå är en oöverstiglig mur emellan oss. Och för att han vill ha en son.

Lancelot Så tolerant skulle ingen äkta man kunna vara. Jag tror inte på det.

Guinevere Låt oss fråga honom om lov.

Lancelot Nej, Guinevere. Det kunde krossa hans hjärta. Näst efter dig älskar jag honom mest. Jag vill aldrig såra honom.

Guinevere I så fall har vi ett helvete.

Lancelot Jag vill mena det. Och därför är det bäst att jag reser.

(knäfaller igen och kysser hennes hand) Det passar bäst nu när jag har en avliden hustru att sörja och jag ändå måste ge min son ett nytt hem.

Guinevere Vart tänker ni ta vägen?

Lancelot Jag tänker sätta honom i kloster och sedan bege mig ut på ändlösa irrfärder på egen hand och kanske sluta som munk i ett kloster var ingen någonsin kan finna mig. Det lär finnas ett kloster på berget Athos i Grekland som skulle passa mig. Ingen släpps ut dit utom heliga munkar.

Guinevere Då utlämnar du mig åt ett öde värre än döden.

Lancelot Nu är det du som är melodramatisk. Farväl, drottning. Jag måste komma över min smärta på detta sätt. Försök även ni komma över er. *(går)*

Guinevere (ensam, sätter händerna för ansiktet och gråter bittert. Tjänarinnan kommer försynt in igen.)

tjänarinnan Tro mig, ers nåd, det är bäst så.

Guinevere Är det du, Viviane?

tjänarinnan Ja. *(tröstar henne.)*

Guinevere Har du lyssnat?

tjänarinnan Jag hörde varje ord.

Guinevere Du skvallrar väl inte?

tjänarinnan Det finns ingenting att skvallra om. Men om jag kallades som vittne skulle jag bara kunna bekräfta er oskuld. Ni är väl ännu oskuld, nådig frun?

Guinevere (utom sig av skamkänsla) Ja. *(brister på nytt ut i gråt.)*

tjänarinnan Jag trodde väl det. Stackars jänta. *(klappar om henne och tröstar henne.)*

Akt III scen 1. Stora middagsalen i Camelot.

Arthur (reser sig högtidligt med sin höjda bågare) För en gångs skull får jag hedra en annan än Sir Lancelot som dagens torneringars segrare! Det är alltid ett nöje att se er två törna samman, Sir Gawaine och Sir Tristan, ty ni är alltid jämnstarka och skickligast av alla, men idag var det ett större nöje än någonsin, ty ni visste båda att en av er måste bli dagens segrare! Ni gav järnet! Och jag höjer min skål till dagens segrare nummer ett – Sir Tristan!

alla Hör! Hör! *(Alla deltar i skålen med entusiasm.)*

Tristan (har rest sig) Ärade konung, vänner, kamrater, Sir Gawaine, drottning Guinevere, alla våra damer; jag vann i dag endast av ett enda skäl. Det var en sorgens dag. Sir Lancelots Elaine är död. En tragedi har utspelat sig i vår mitt, som vi aldrig trodde att kunde bli möjlig. Vår ständiga fest av glatt kamratskap och

dådkraftiga kämpalekar har förbytt till en sorgens högtid – för en kvinnas skull, som tog livet av sig, och alla frågar sig varför. Bara därför har Sir Lancelot dragit sig tillbaka och ej ställt upp i dagens torneringar. Bara därför har jag vunnit hans ära i stället. Men jag tolererar det inte. Jag kan inte acceptera ett avbrott i festen. Och jag har gett Sir Lancelot ett heligt löfte att muntra upp honom. Därför har han lovat infinna sig här i kväll.

Guinevere Kommer Sir Lancelot hit i kväll?

Gawaine Det är riktigt. Han har setts vara på väg hit.

Gareth Även om han förlorat Elaine så kan han väl bli glad igen.

Pellinore Skål för det! Vi ska få Sir Lancelot på gott humör igen! (*höjer sin bägare och dricker.*)

många Skål för det!

flera Hurra!

Sir Lancelot (inträder) Vilken omåttlig glädje jag möts av här i kväll! Är det bara för att en annan än jag råkade vinna idag?

Tristan Sir Lancelot, om du vill kan vi mötas, du och jag. Du kan ännu vinna.

Lancelot Nej, Sir Tristan, du har ärligt förtjänat din seger. Behåll den. Jag har bara kommit för att bjuda er alla farväl. Jag drar i landsflykt. Jag tänker bli munk.

Gawaine Vad säger du, din skenhelige skojare? Kan ni föreställa er Sir Lancelot i tonsur? (*allmänt gapskratt*)

Gareth Aldrig!

Gawaine Du hör, Lancelot! Du blir aldrig tagen på allvar som präst!

Lancelot Då blir jag ensam eremit i stället. Det ska väl lära er att jag heller inte duger som sällskap mer.

Gareth Skaffa dig en ny dam, Lance! Förlorar du en står det dig tusenden åter! Och du är attraktivast bland män i Britannien!

Lancelot Gareth, jag är nybliven änklings.

Gareth Det är ingen ursäkt för dåligt skådespeleri. Vi tror bara inte på din nya gravallvarliga roll, Lance.

Lancelot Du får mig bara att känna mig ännu mera misslyckad, broder Gareth.

Arthur Vad Sir Lancelot behöver är en ny morot att motivera åsnan till att fortsätta lunka runt brunnen. Har ingen någon lämplig morot åt Sir Lancelot?

Guinevere Jag tror nog jag kan lura honom att stanna kvar.

Arthur Om du kan muntra upp honom, Guinevere, är du bättre än alla mina riddare tillsammans.

Guinevere Han behöver ingen tonsur, ingen munkdräkt, ingen prästerlig mässhake. Allt han behöver är en medmänniskas kristna kärlek.

Gawaine Och en morot för torneringarna.

Arthur Men vad är detta?

(*Graalbägaren sänker sig gyllene självlysande ner över församlingen från luften.*)

Pellinore Ett tecken! Ett tecken!

Tristan Det ser ut som den heliga Graal.

Pellinore Det är den heliga Graal! Det kan inte vara något annat! Den heligaste av alla relikier! Som alla sökt efter i hundratals år! Men varför visar den sig här för oss?

Gareth Vad tror du om detta, Gawaine?

Gawaine Det måste onekligen vara ett heligt tecken.

Percival Kung Arthur! Vad betyder detta?

Arthur Mina vänner, om detta är den heliga Graal, vilket dess trollkraft självklart förklarar sig vara, så är detta ett besynnerligt tecken mitt i krisen av Sir Lancelots förlust. Sir Lancelot, hur tolkar du detta tecken?

Lancelot Det är ett tecken till mig! Det är svaret på alla mina frågor! Jag skall ut i världen och söka den heliga Graal! Och jag skall finna den! Det skall bli min bot!

Gawaine Lancelot, här har vi svaret till din frånvaro vid dagens torneringar. Här är en ny tornering och tävling, som är mycket högre. Må den bäste av oss finna den heliga Graal!

(Bägaren höjer sig igen och försvinner.)

Gareth Gawaine har sagt det! Må den bäste av oss finna den heliga Graal!
många (upprepar lösenordet, skålar och ropar:) Hurra! *(Entusiasmen smittar hejdlöst av sig.)*

Arthur Vänta ett ögonblick! Vad har Merlin att säga till detta?

Merlin (reser sig) Är ni då från vettet allihopa? Tänker ni alla störta hals över huvud över till kontinenten och lämna landet skyddslöst för en illusions skull? Denna syn var kanske bara ett trick för något djävulskt syfte....

Guinevere Gode gamle Merlin, du hädar kristendomen.

Gawaine Merlin är gammal.

Merlin Förlåt mig, gunstig junkrar, men jag kan inte tro på denna syn. Jag förstår den inte och misstänker en argan list bakom den, som ingen av oss kan förstå, emedan vi är för goda. Jag resignerar och ber att få avlägsna mig. *(går)*

Gawaine Merlin är en hedning. Han är för gammal och envis för att någonsin kunna övergå till kristendomen.

Tristan Eller för klok.

Lancelot Vad tror du, Tristan? Du brukar alltid hålla med Merlin och de gammaltroende kelterna, som de kristna kallar satanister. Följer du med oss i jakten på den heliga Graal, eller stannar du hemma?

Tristan (reser sig) Jag beklagar, mina vänner, men jag har viktigare angelägenheter att bestyra om. Jag måste resa till Irland för att fria till den sköna Isolde för min fosterfars vägnar. Det är *min* heliga plikt. *(går)*

Gawaine (skrattar) Han tänker vinna Isolde för sig själv!

Arthur Merlin och Tristan har lämnat oss. Är det fler som inte tänker bry sig om Graal?

Lancelot Tänk vilken ära för oss, kung Arthur, i hela vår värld, om vi var de som kunde hembära den heligaste nattvardens bägare!

Gawaine Det är värt mer än alla torneringar!

Percival Det kan upphöja vårt riddarskap till den heligaste orden!

Gareth Merlin är gammal, och Tristan har sina affärer att tänka på. Alla andra är med!

Guinevere Det gläder mig, mina riddare, att så många av er är så klart och uttalat kristna. Jag hoppas snart få den glädjen att med den heliga Graal i min hand få ge min välsignelse och mitt beskydd åt den mest kristna av alla riddarordnar.

många (höjer svärdet) Hurra!

Lancelot För drottning Guinevere, vår ordens beskydderska!

alla För drottning Guinevere! *(stämningen är hejdlöst entusiastisk.)*

Scen 2. Morgan le Fays slott. Blåst och storm utanför.

Morgan (går oroligt omkring) Skall jag då belasta mig själv med all skuld för världens öden? Är jag då Gud, en ensam kvinna, en värnlös ensamstående moder med ett barn? Är det då på mitt ansvar som världen går under? Alla skulle förneka det, utom jag själv. Ja, Morgan le Fay, du är den ondaste av alla världens häxor, den ytterst ansvariga för detta idealiska rikets undergång, som i sitt inbördeskrig drar med sig hela världen in i en barbarisk natt av många sekler. Ansvar är ditt, endast ditt! Betänk detta, och förgås i din nattsvarta ondska, som bara är din erotiska fåfänga!

(Det hörs en hornsignal. Morgan stannar upp och lyssnar.)

Det var evigheter sedan. En besökare, och mitt i natten, mitt i denna tjutande storm av höstens mörker och vrede! Vem kan det vara?

(Den kåpklädde tjänaren träder in.)

tjänaren En gäst anhåller om företrädare, madame.
Morgan Vem är det?
tjänaren En gammal man. Ni känner honom.
Morgan Gör jag det?
tjänaren Han är er äldsta tänkbara vän.
Morgan Då kan det bara vara.... Släpp in honom! Tag hand om honom väl! För in varm mat och dryck åt honom! Han måste vara frusen.
Merlin (träder in, i samma fotsida kåpa, fäller tillbaka kapuschongen) Det behövs inte, *Morgan*. Jag tål vad som helst.
Morgan Vad för dig hit så lång väga ifrån så sent på natten?
Merlin *Morgan*, riket är i fara.
Morgan Ja, genom kristendomen.
Merlin Nej, *Morgan*. Genom bedrägeri och taskspelarkonster.
Morgan Det är det jag kallar kristendomen.
Merlin Det är det kristendomen blir om den manipuleras av icke kristna händer.
Morgan Vart vill du komma?
Merlin *Morgan*, riddarna har skingrats för alla världens vindar. Många är försvunna sedan årtal och kommer aldrig att återfinnas. Andra har omkommit genom strapatser. Några få har kommit tillbaka som gamla brutna män utan någon tro på livet mera. Riket är utan försvar. Och i Camelot pratar din son Mordred illa om drottningen så att Arthurs oro och bekymmer mer än fördubblas.
Morgan Fader, du har en anklagande ton i rösten. Jag ber dig precisera dig.
Merlin (slår sig ner) *Morgan*, jag gav dig allt och lärde dig allt. Du uppfostrades till att bli Britanniens främsta värn för våra urgamla keltiska religiösa traditioner. Men jag lärde dig aldrig svek och bedrägeri.
Morgan Jag ber dig igen att precisera dig.
Merlin Du vet mycket väl vad jag menar.
Morgan Säg det då.
Merlin Den heliga Graal.
Morgan Den är ett kristet problem.
Merlin Du gjorde den till ett kristet problem.
Morgan Det kristna problemet fanns före Graal.
Merlin (arg, reser sig upp, slår näven i något) Slingra dig inte! Uppenbarelsen av den heliga Graal i Camelot var ett trick från din sida, enkom iscensatt för att sprida förvirring bland riddarna och skingra dem ut på vettlösa korståg över hela världen! Du har sänt de flesta av dem till deras död!
Morgan Så hårt har du aldrig förr talat till mig, far. Du har rätt. Jag iscensatte ett trick. Men bara för att visa alla de vidskepliga kristna vilka narrar de är med sin övertro. Jag ville bara lära dem en läxa. Jag ville visa dem hur löjlig deras religion var.
Merlin Med vilket konstruktivt syfte? Nej, *Morgan*, ditt uppsåt var ont. Du ville förgöra kristendomen. Du ville ta upp kampen med en annan religion bara för att krossa den och främja din egen!
Morgan (sätter sig) Min far, du gör mig matt. I hela mitt liv har jag tjänat din religion. Jag har tillhört dig och dina intressen. Jag har aldrig levat för något annat. Jag är vad du har gjort mig till. Om jag nu har bedrivit dig är jag uppriktigt ledsen.
Merlin (slår sig ner igen, begraver huvudet i sina händer) Nej, *Morgan*, det är jag som är ledsen. Hela mitt livsverk håller på att gå förlorat, och det är inte bara ditt fel. Jag är min egen fåfängas och lyckas narr. Jag skapade kung Arthur och Camelot, denna lyckliga värld, denna perfekta monarki, detta idealiska örike, och jag trodde att jag nådde krönet på lyckan och framgången när jag fick Arthur att välja den vackraste av kristna drottningar för att befästa fred och försoning i riket för all framtid. Men av

någon anledning var det just där som något gick fel. Varför vände du dig, min egen dotter, mot drottning Guinevere?

Morgan Det kan jag aldrig tala om för dig.

Merlin (slår i näven igen) Du måste!

Morgan Därför att jag är kvinna.

Merlin Det är inget svar.

Morgan Därför att Mordred är min son.

Merlin Det vet hela världen. Det är heller inget svar. Hela världen och särskilt Britannien är fullt av oäkta söner.

Morgan Han är inte oäkta.

Merlin Hur kan du påstå det, så många älskare som du har haft?

Morgan Jag har bara haft en, som jag verkligen har älskat, och som verkligen älskade mig. Och det är Mordreds far.

Merlin Vem är då hans far?

Morgan Kung Arthur.

Merlin (förstummad först) Vad är det du säger?

Morgan Sanningen.

Merlin Det måste då ha hänt för länge sen?

Morgan Arthur var knappt konung då. Han var ung och osäker. Jag tröstade honom. Vi visste inte ens då vilka vi var.

Merlin Vad menar du?

Morgan Arthur visste inte att hans moder var samma moder som min när han förförde mig.

Merlin Detta är ofattbart. Visste *du* det?

Morgan Jag visste det inte, men jag anade det och kände det. Däri ligger min enda skuld. Jag sade inget om vad jag fruktade.

Merlin Och därför vände du dig mot Guinevere. Du älskade fortfarande Arthur och var svartsjuk.

Morgan Jag är den enda han har älskat. Guinevere får aldrig barn med honom.

Merlin Ack, min dotter, vad har du ställt till med i din kvinnliga fåfänga! Jag har uppfostrat dig rätt, du har minsann gjort allt för vår gamla keltiska religion, men du var bara kvinna! Jag borde aldrig ha gett dig ett sådant ansvar, just för att du var kvinna. Men hur kunde jag veta? Hur kunde jag ana att Arthur skulle falla just för dig?

Morgan Du vädrar faror som jag inte förstår.

Merlin Morgan, du förstår inte hur religionernas heligaste lagar fungerar. Ingenting är farligare än att manipulera med en religion i destruktiva syften. Sådant drabbar alltid en själv mer än någon annan. Vet du vad du har för rykte i landet bland de kristna?

Morgan De tror väl att jag är den värsta av häxor.

Merlin Det är mycket värre än så. De kallar dig satanist. De ser dig som en kvinnlig Antikrist. Det går legender om dig att du förslavar alla dina gäster med att ge dem droger och håller dem beroende av droger medan du utnyttjar dem sexuellt tills de dör eller övergår till att bli ett slags vålnader som slavar utan egen vilja.

Morgan De får tro vad de vill om mig. Alla legender om mig smickrar min kvinnliga fåfänga.

Merlin Kan du inte ta tillbaka dina onda anslag mot Guinevere för kung Arthurs skull?

Morgan Nej, far, det kan jag aldrig. Hon är en bluff. Hon har kommit emellan mig och Arthur. Det kan jag aldrig förlåta henne. Dessutom representerar hon den där förhatliga uppkomlingsreligionen kristendomen, som är direkt onaturlig och intolerant till sitt innersta väsen.

Merlin Då är du oförsonlig.

Morgan Ja, som kvinna och älskare av kung Arthur.

Merlin Då är risken att din kärlek kommer att bli landets och allas undergång inklusive din egen och vår gamla keltiska religions.

Morgan Jag förstår inte vad du menar.

Merlin Försonlighet med kristendomen såg jag som vår gamla keltiska kulturs enda möjlighet att överleva. Kristendomen är full av vitalitet och initiativ, vilket är just vad vi gamla kelter behöver. Kristendomen hade kunnat förnya oss, om den hade tolererat vår gamla kunskap. Men om vi gör motstånd mot kristendomen måste den krossa oss. För den minsta kritik och motstånd stämplar den bara våra gamla traditioner som trolldom.

Morgan Så du tror inte vi kan besegra kristendomen?

Merlin Om vi försöker blir det vår undergång. Intolerans ingår inte i kelternas väsen.

Morgan Far, vad kan jag göra?

Merlin Kalla tillbaka Mordred.

Morgan Omöjligt. Han är Arthurs son.

Merlin Vet Arthur om det?

Morgan Ingen av dem vet om det.

Merlin Och om de får veta det blir det bara värre.

Morgan Jag tror att det blir värre vad vi än gör.

Merlin Mordred är en av de få som inte gett sig ut på Graalgalenskaperna. Han är inte kristen, så han lär inte göra det heller. Och han leder det okristna partiet bland riddarna, som riktar sig mot Guinevere. Och han får det inte lättare av att Lancelot har kommit tillbaka.

Morgan Har Lancelot kommit tillbaka?

Merlin Ja, och av sämsta tänkbara skäl. Han kunde inte leva utan att ha drottning Guinevere i sin närhet.

Morgan Att den störste av riddare skulle vara den mest sentimentala! Vad nytt om de andra?

Merlin Gawaine och hans bröder är aktiva och hör åtminstone av sig. Men Sir Tristan är förlorad.

Morgan Hur?

Merlin Han for ju till Irland för att fria till drottning Isolde för konung Marke. Tristan blev kär i Isolde, och det synes ha varit ömsesidigt, för hon begick äktenskapsbrott med honom. Sir Tristan kan aldrig mer återvända till England.

Morgan (reser sig, tar sig om huvudet) Morgan, allt vad du gör slår ut fel!

Merlin Tristans öde var inte ditt fel. Han och Isolde får skylla sig själva.

Morgan Nej, det var mitt fel! Hur gick det med Isolde?

Merlin Hon sattes i kloster.

Morgan Och den kristendomen vill du att jag skall tolerera! Hellre ser jag till att hela världen går under än att den monsterreligionen regerar!

Merlin Morgan, beskyll dig inte för mer än vad du har gjort.

Morgan Far, jag är oförsonligare nu än när du kom! Det är för sent! Ingenting kan återkalla mina uppsåt! Jag och min son måste löpa linan ut!

Merlin Morgan, jag hoppades få tala förnuft med dig. Du är ändå min dotter.

Morgan Far, om du inte fattar att jag representerar det sunda förnuftet i kamp på liv och död mot kristendomens övertro, övermod och vanvett, så är det lika bra att du går!

Merlin (reser sig) Jag har gjort dig arg. Förlåt mig.

Morgan Nej, far, ingenting kan någonsin förlåta mig och allra minst jag själv! Du är åtminstone oskyldig! Ge dig av nu!

Merlin Min dotter, förlåt att jag kom och gjorde dina bekymmer värre.

Morgan Nej, far, du bara styrkte mig i mina uppsåt. Jag kände skuld för mitt sabotage mot kristendomen, och jag tar mitt ansvar för tricket med Graalbluffen i Camelot, men jag svär mig fri från allt ansvar över alla de kristna som gick på det enkla tricket! Det är varken mitt eller ditt fel att så många riddare jagade sig själva i döden för den kristna bluffens skull! De är bara martyrer för sin egen dumhet! Du menar att Tristan och Isolde får skylla sig själva, men i mycket högre grad får alla kristna klåpare och idioter skylla sig själva! Det är inte jag eller du som bedragit dem med den kristna religionen, utan det är deras kyrkofäder och de själva, som genom sin mänskliga svaghet och dumhet blint frossar i sitt eget självbedrägeri! Åt helvete med dem! Jag är oskyldig, ty jag är lyckligtvis hedning!

Merlin (kan bara resignera) Din svada är fruktansvärd, men jag är rädd att den inte är helt orättvis.

Morgan Gå nu, far, innan det blir värre utbrott mellan oss, och om du kan rida hem i stormen.

Merlin Kunde jag rida hit kan jag väl rida tillbaka, om det än tar ett par dagar och vädret är det sämsta tänkbara. (*drar upp kapuschongen och går.*)

Morgan (börjar ångra sig) Far, jag menade inte att köra ut dig. Stanna här om du vill.

Merlin Tack, min dotter, men jag måste snarast möjligt hem tillbaka till plikterna hos Arthur i Camelot. Han behöver mig mer än du. Farväl, min dotter. Även om vi inte träffas står vi alltid i kontakt med varandra. (*går*)

(*När han gått slår blixten ner. Åska och dunder.*)

Morgan Välkommen, barbariska natt! Kristendomen har våldtagit mig! De skall få mig till vad de inbillar sig att jag är: deras oförsonligaste fiende och den mest infernaliska av alla sataniska häxor!

(*Blixt och dunder.*)

Scen 3. Camelot.

Mordred Jag säger er att drottningen är korrumperad och att konung Arthur måste skilja sig från henne!

Sagramour Det är en oerhörd anklagelse, Sir Mordred. Hur kan du framställa den utan bevis?

Mordred Min mor har bevisen! Rid till hennes slott och informera er!

Kay Sir Pellinore red dit men har inte kommit tillbaka.

Mordred Därför att han har fått veta sanningen! Ingen vill sätta sin fot i Camelot mer efter att ha fått veta sanningen om Guinevere hos min moder!

Percival Låt henne komma hit i stället. Varför syns Morgan le Fay inte längre vid hovet?

Mordred Därför att om hon kom hit skulle Guinevere omedelbart giftmörda henne emedan hon vet för mycket!

Gareth Och varför framställer du dessa anklagelser för oss och aldrig inför drottningen, konungen eller Sir Lancelot?

Mordred Därför att jag har en självbevarelsedrift.

Gareth Andra skulle kalla det feghet.

Mordred Sir Gareth, du är Lancelots bästa vän och som en bror för honom. Kan du vara lika naiv som kung Arthur och blunda blint inför Guineveres förhållande med Lancelot?

Gareth Det finns inga bevis, och eftersom konungen inte gör något tror ingen annan heller drottningen om något ont.

Mordred En dag står vi inför beviset! Jag åtar mig själv att en dag avslöja drottningen som en dubbelmoralisk sköka, som predikar kristendom om dagen och bedrar kungen med hans främsta riddare om natten!

Lancelot (*har kommit in*) Vad är det för ett skändligt förtal?

Mordred Sir Lancelot, är det en lögn att du älskar drottningen?

Lancelot Nej, jag älskar drottning Guinevere, såsom alla riddare älskar drottning Guinevere. Det är bara de som förtalar henne som inte älskar henne.

Mordred Jag vill påstå att jag ej förtalar henne utan säger sanningen när jag påstår att du är hennes älskare.

Lancelot Sådana rötägg som du borde rensas ut från Camelot genast! (*drar blankt.*)

Mordred (*svarar genast och drar blankt*) Besvara anklagelsen, Lancelot!

Kay Inga dragna svärd i konungens matsal! Vad är detta för ett sätt, riddare? Avväpna dem genast! Lancelot, behärska dig, för konungens skull!

Lancelot Sir Kay, den där horungen har kränkt drottningens ära!

Mordred Och med vilken rätt kallar du mig horunge, konungsförrädare!

Lancelot Alla vet att du aldrig haft någon far! Alla vet att din moder är landets största hora!

Gareth Skilj dem åt, för Guds skull!

(*tumult. Kung Arthur inträder plötsligt.*)

Arthur (*dånande*) Era imbecilla barnrumpor, vad är det här för ett spektakel? Alla svärd i skidorna genast! (*Striden kommer av sig.*)

Vad är detta, Sir Percival, min sannfärdigaste riddare!

Percival Kung Arthur, jag önskar att jag aldrig sett eller hört vad som här ägde rum!

Arthur Ut med språket!

Percival Sir Mordred anklagade Sir Lancelot för otillbörligheter med drottning Guinevere. Sir Lancelot besvarade anklagelsen med att kalla Sir Mordred för horunge.

Arthur (*dånande, till riddarna*) Är detta sant?

flera Ja.

Arthur (*till Percival*) Vad mer?

Percival De drog svärd.

Arthur Vem drog först?

Percival Sir Lancelot.

Arthur Är det sant, Sir Lancelot?

Lancelot Kung Arthur, ni vet mycket väl att jag inte tål skymfer mot vår drottning.

Arthur (*dånande till Lancelot*) Ingen har någonsin förr dragit sitt svärd mot en annan riddare i mitt hus! (*lugnare, till Percival*) Vad mer?

Mordred Kung Arthur, vi är båda lika usla. Jag förolämpade er drottning. Han förolämpade min mor. Men jag hävdar att min anklagelse var sann och att Sir Lancelots var falsk.

Arthur Du påstår alltså, snorvalp, att min drottning bedrar mig med Sir Lancelot?

Mordred Sir Lancelot har ej förnekat anklagelsen.

Arthur Vet du då inte om, stackars vildhjärna, att vi lever i ett fritt land? Tror du jag är okunnig om förtalet om min drottning och Lancelot? Och varför tror du att jag inte har ingripit? I mitt land har älskare rätt att älska varandra. Om Guinevere och Lancelot älskar varandra och jag inte blandar mig i saken ger det inte någon annan rätt att blanda sig i saken!

Mordred Men, med respekt, kung Arthur, drottning Guinevere är kristen och drar hela sin kyrka i tvivelsmål för att inte säga i smutsen.

Arthur Det är i så fall hennes ensak.

Percival Kung Arthur, Sir Mordred kom även med en annan kuriös utsaga.

Arthur Nå?

Percival Sir Mordred hävdade, att den som ville ha bevis för drottningens otrohet skulle bege sig till Morgan le Fays slott och där få veta sanningen. Sir Kay hävdade

då att Sir Pellinore och andra kristna riddare begivit sig dit för att få veta sanningen men inte kommit tillbaka. Sir Mordred hävdade då att de inte vill komma tillbaka sedan de fått veta sanningen.

Arthur Så mina kristna riddare försvinner inte bara på jakten efter den heliga Graal. De försvinner även hos Morgan le Fay.

Percival Det förefaller så, kung Arthur.

Kay Här pågår något skumt.

Gareth Sir Mordred, Morgan le Fay är din moder. Vad vet hon som inte vi vet?

Mordred Det vet jag inte, för det vill jag inte veta. Den som vill veta det må begiva sig till henne.

Sagramour Hon har inte förekommit här vid hovet sedan den stora Graaljakten inleddes. (*Merlin kommer långsamt in.*)

Arthur Merlin är väl den som senast besökt henne och kommit tillbaka. Vi diskuterar mysteriet kring Morgan le Fay, Merlin. Hur var det med henne när du besökte henne?

Merlin Din halvsyster mår bra, kung Arthur, men hon är på dåligt humör.

Arthur Kan du berätta om det?

Merlin (stannar bekymrad) Det gäller Sir Tristan.

Lancelot En annan som försvann. Vad blev det av honom?

Merlin En olycklig historia. Som ni alla vet skulle han till Irland för att fria till drottning Isolde å sin fosterfar konung Markes vägnar. Nå, allt gick bra och Isolde tackade ja, men när de reste tillbaka till Cornwall efter hämtningen blev Isolde och Tristan hopplöst kära i varandra. Men äktenskapet kunde inte avstyras. De blev så kära, att de bara måste begå äktenskapsbrott. De klarade sig undan till en början, men de måste ju åka fast till slut. Tristan skickades då utomlands, och Isolde sattes på kloster. Detta gjorde Morgan le Fay rasande när jag berättade det för henne, och hon tycks ge sig själv skulden för Tristans och Isoldes öde.

Sagramour Jag mötte Tristan mycket olycklig i Frankrike. Han var svårt sårad efter en dumdrigtig strid mot hunnerna och ville bara dö. Det sista han sade till mig var att det enda som nu kunde rädda honom var att Isolde kom och sökte upp honom.

Merlin Vet Isolde om det?

Sagramour Jag lät naturligtvis skicka detta bud till Isolde, och jag tror att hon genast begav sig. Men utkomsten av det hela känner jag ännu icke till.

Lancelot Vi har avlägsnat oss från ämnet. Jag kräver upprättelse av denna fräcka uppkomling som tror att han kan skymfa mig och drottningen utan vidare.

Mordred Varför far du inte till min mor och får veta sanningen om din drottning först?

Lancelot Därför att jag vill skära ut tungan på dig först! Enda ormen i England finns här i Camelot, och dess namn är Mordred!

Mordred (bugar sig) Ursäkta mig, Sir Lancelot, att jag inte tycker om att se vår konung bli gjord till en hanrej av er.

Lancelot (rasande) Hör på honom! Det är skamlösheten själv!

Mordred (ironiskt) Skall ni säga, Sir Lancelot.

Lancelot Jag kräver duell och upprättelse! Tornering till döds med alla vapen!

Mordred Gärna för mig, Sir Lancelot, men varför inte ta reda på vad min mor vet om din älskarinna först?

Arthur Nej, jag förbjuder det! Aldrig skall två av mina egna riddare duellera med varandra! Just för att omöjliggöra sådant skapades mitt rike och Camelot!

Guinevere (har oförmärkt kommit in och lyssnat en stund, ger sig nu till känna) Mina herrar, eftersom det är mig saken gäller kanske jag kan få ett ord med i laget. Här föreligger uppenbarligen ett missförstånd. Jag kan varken känna skuld för eller försvara min och Lancelots vackra vänskap, som Arthur och ni andra vänligen har uppmuntrat och accepterat. Jag förstår inte att någon av er kan misstänka något ont.

Tydiligen tror sig någon av er veta mer om mig än jag själv vet. Vad är det som din moder vet om mig, Sir Mordred?

Mordred Jag vet inte och vill inte veta det.

Guinevere Merlin, ni var hos Morgan le Fay. Vad har hon för hemligheter för sig?

Merlin Fråga inte mig, goda drottning Guinevere. Jag har berättat vad jag vet. Allt jag kan säga är, att hon är bättre än sitt rykte, då hon värre än ni själv har förtalats och ärekränkts men bara av kristna riddare.

Sagramour Här ligger en hund begravnen. Jag föreslår att vi rider till Morgan le Fay och utreder saken.

Gareth Ledsaga henne hellre hit.

Lancelot Vi kan inte tvinga med oss en dam om hon inte vill.

Arthur Jag råder er att inte försöka gå till rätta med Morgan le Fay. Vi har råkat ut för tillräckligt många tragedier redan. Jag vill inte förlora fler riddare.

Mordred Är du rädd, kung Arthur?

Arthur För vad?

Mordred För det okända? För sanningen?

Arthur Mordred, jag känner din moder bättre än du tror. Jag vet vilken fara jag varnar för.

Mordred Kan du inte precisera den, – morbror?

Arthur (*vet inte om han skall frukta eller avsky Mordred*) Din moder, Mordred, har en viss benägenhet för överdrifter och dramatiseringar och låter gärna sina fantasier skena iväg med sig själv, så att hon tar förhastade beslut och kommer till felaktiga konklusioner, varefter hon alltför sent inser sina egna misstag och ångrar dem. I politiken skulle hon därför vara livsfarlig, varför jag alltid noga sett till att hålla henne utanför. Allt inflytande hon någonsin haft har hon missbrukat. Därmed har jag sagt mitt. Nu går jag. (*går*)

Sagramour Här ligger en hund begravnen.

Percival Ja, du sa det. Ska vi inte till Morgan le Fay och utreda saken, vi två?

Sagramour Jo, det gör vi. Det verkar intressant.

Percival Vi säger inget till de andra. (*de två går.*)

Mordred Arthur gick sin väg, Sir Lancelot. Du är fri att fortsätta lägra drottningen.

Lancelot Mordred, jag känner dig inte och förstår dig inte. Men hädanefter kommer jag att sky dig som pesten och aldrig mera byta ett ord med dig. (*sticker svärdet i skidan och går.*)

Mordred (*till Guinevere*) Och ni, min drottning?

Guinevere Sir Mordred, jag förstår inte hur ni kunde bli riddare.

Mordred Min sanningskärlek. Och jag är Morgan le Fays ende son. Kungen är min morbror.

Guinevere Om ni inte redan hade ett namn skulle jag kalla dig Antikrist. (*går*)

Merlin Mordred, reta inte riddarna.

Mordred Är det fel att säga sanningen?

Merlin Ja, om den skadar.

Mordred Skall då rättvisan glömmas för att den gör ont?

Merlin Vi har inga brottslingar som behöver dömas.

Mordred Jo, en.

Merlin Vem då?

Mordred Den kristna kyrkan, som uppslukar vårt land, utrotar våra traditioner, berövar oss vår identitet och roffar åt sig allt vi äger.

Merlin Du är din moders son, Mordred.

(*Mordred sticker svärdet i skidan och går.*)

Akt IV scen 1. Morgan le Fays slott.

Morgan (talar till sin svartkåpklädde tjänare) Jaså, din stackars drakdödare, du fann aldrig din drake. Men utan tvivel visade du prov på utomordentlig tapperhet så länge du jagade och sökte honom. Men det är över med det nu. Nu är du ingen hjälte längre. Dina hjältedater slutar här. *(Hornlur utanför.)*

Vi får främmande. Gå och se vem det är. Nej, inte du, Pellinore. Gå du och hör vem det är, Lionel. *(En annan kåpklädd tjänare går ut.)* Kommer du ens ihåg hur många drakar du mötte, Pellinore?

Pellinore (man ser inte hans ansikte) Frågade ni mig om något, frun?

Morgan Minns du hur många drakar du dödade?

Pellinore (svävande) Jag minns att jag en gång i tiden jagade en drake, men jag vet inte om jag någonsin såg honom.

Morgan Ja, nu lär du i alla fall inte se honom mer. Och det är bäst för dig det. *(Den andre återkommer.)* Ja, vem är det?

tjänaren De säger sig vara Sir Sagramour och Sir Percival, frun.

Morgan Två ensamma riddare?

tjänaren Ja.

Morgan Släpp då in dem. Vi skall bjuda dem på supé. Sir Pellinore, säg till varelserna i köket att vidtaga de vanliga förberedelserna: frukt och vin. Våra gäster skall bli nöjda och glada.

Pellinore Ja, frun. *(avlägsnar sig.)*

(Tjänaren kommer in med Sagramour och Percival.)

Morgan Välkomna, mina herrar! Så trevligt med litet sällskap! Ni kommer just lagom till supén! Slå er ner, och häng av er kläderna! Här inne bär ingen vapen. Vi är alla oskyddade.

Sagramour Ni är lika vacker som alltid, Morgan le Fay. *(kysser henne på handen.)*

Morgan Tack, min vän. Och vad nytt från Camelot?

Sagramour Bråk mellan er son och Sir Lancelot, frun.

Percival Endast kung Arthur själv kunde avstyra en duell. Det var mycket pinsamt.

Morgan Ja, det förstår jag. Vad gällde grälet?

Sagramour Er son anklagade Sir Lancelot för att bedriva otukt med drottningen.

Morgan Och vad menar ni om saken? Är det sant eller ej?

Percival Fru Morgan, alla diskuterar detta vid hovet. Alla finner det opassande att drottningen syns mera med Sir Lancelot än med kungen.

Morgan Då har min son rätt?

Sagramour Vi vet inte. Ingenting är bevisat. Varken kungen vill undersöka saken eller Lancelot förneka den.

Percival Men Mordred påstod att sanningen fanns hos er.

Sagramour Därför har vi kommit hit den långa vägen.

Morgan Ni kommer precis lagom. *(tjänaren kommer in med en praktfull supé på rullande bord.)* Ta för er! *(häller upp vinet.)*

Sagramour Ni dricker inte själv, fru Morgan?

Morgan Om ni insisterar skall jag gärna dricka med er. Hämta en bägare till åt mig, Lionel. *(tjänaren går.)* Men börja ni bara. *(Sagramour och Percival låter sig väl smaka.)* Ni måste vara hungriga som ridit hela den långa vägen.

Percival Som tur var fanns det några ensliga värdshus på vägen.

Sagramour Men berätta, fru Morgan, hur gör ni för att hålla er så evigt ung?

Morgan Vet ni inte att jag är Brittanniens största expert på örter och medicinalväxter?

Percival Finns det då ett livselixir?

Morgan Det finns många. Det gäller bara att använda de rätta.

Sagramour Berätta.

Morgan Ett slag är de örter som jag har använt till att preparera era bågare. Ni har redan druckit så mycket, så jag kan lika gärna tala om det nu. Det är en mycket speciell drog som jag arbetat länge med att utveckla, som har den effekten, att dess gudomliga rus är direkt beroendeframkallande, samtidigt som offret får sitt minne delvis utslaget, så att han blir helt desorienterad och förvirrad, så att det enda viktiga för honom kvar i livet blir att få fortsätta fly in i drogens positiva verkningar. Alla mina tjänare här på slottet går på denna drog. Jag framställer den själv och är mycket liberal med dess utskänkning. Och alla mina patienter är mig mycket tacksamma för att jag underhåller dem med den.

Sagramour Morgan le Fay, ni är vackrare än någonsin.

Morgan Ja, drogen förhöjer även skönhetsinnet och stegrar den sexuella aptiten. Vill du sova med mig i natt?

Sagramour Oändligt gärna. Och jag vill dricka ditt ljuvliga vin för evigt.

Percival Jag också.

Morgan Percival, du ser precis ut som om du hade funnit den heliga Graal.

Percival Det har jag också. I ditt sällskap. I ditt sköte. I ditt härliga vin. I dina gudomliga droger.

Morgan Så skall det låta. Men jag tar Sagramour först. Lionel, för ner Percival i källarhålorna och lås in honom där i en ensamcell så länge. Vi får fortsätta hålla honom på den här dieten sedan tills han har glömt vad han heter, som alla de andra. Ni förstår, kära vänner, jag samlar på män.

Sagramour Vi är glada att kunna stå till tjänst.

Morgan Drink mera vin, Sir Sagramour. Du har en lång natt framför dig. (*Lionel för ut den helt foglige Percival.*)

Sagramour Ursäkta mig, fru Morgan, men var inte denne kåpklädd tjänare tidigare Sir Lionel, riddare vid kung Arthurs runda bord?

Morgan Ja, och den mest kristna av riddare, precis som du och Percival.

Sagramour Varför klär du dem i svarta kåpor?

Morgan Är det inte exotiskt? Det är för att de skall verka som bröder i en helig sekt. Ville ni inte alla avancera till en sorts högre Graal-sällskap?

Sagramour Jo, det var vår mycket höga kristna idé.

Morgan Här har ni för besväret. Slav hos mig är mycket tacknämligare. Ni får alla droger gratis.

Sagramour Ni är oemotståndlig, madame.

Morgan Även du, Sir Sagramour, kommer att göra dig väl i en fotsid svart kåpa som för evigt reducerar dig till identitetslös anonymitet i mitt paradiset.

Sagramour Jag ser fram emot den långa natten, madame.

(*Hon bestiger honom. Han börjar flina idiotiskt.*)

Scen 2. Guineveres sängkammare. Lancelot och Guinevere i sängen.

Guinevere Det är inte vårt fel, Lancelot. Vi drevs till det.

Lancelot Ja, vi lät oss drivas till det av naturen, och just det är vårt fel.

Guinevere Nej, Lancelot. De hedniskas elaka förtal drev oss till det. Ända sedan jag blev drottning har jag varit hatad för min kristendoms skull, fastän jag aldrig åstundade något ont. Det fanns aldrig en ond tanke i mitt huvud.

Lancelot Jag vet. Det såg jag genast.

Guinevere Men förtalet! Aldrig hade jag mött ondska eller elakhet tidigare, jag visste inte ens vad grymhet var, förrän jag mötte alltsammans i det skoningslösa förtalet. Hedningarna började genast sprida rykten kring vår vänskap.

Lancelot Jag vet.

Guinevere En annan kvinna tål inte sådant. Ju värre ryktesspridningen blev, desto mera behövde jag dig som vän, ty Arthur beredde mig föga tröst. Han bara bad mig att inte bry mig om det.

Lancelot Och jag behövde dig, Guinevere. Jag må vara en svag karaktär, men det är inget fel på min innerlighet och kärlek. Jag skäms inte för att säga det. Jag blev kär i dig vid första ögonkastet. Genast glömde jag Elaine, eller hon bleknade åtminstone, ty du motsvarade genast alla mina ideal: den perfekta skönheten, renheten, oskulden och godheten.

Guinevere Så du bedrog Elaine med mig redan i tankarna?

Lancelot Nej, jag var trogen Elaine så länge hon levde. Men hennes död kastade mig med ödets fulla kraft i armarna på dig. Jag hade inget val. Jag försökte göra motstånd, och Graaluppenbarelsen kom som en räddning för min själ. Jag försökte därmed avstå från dig, men det var omöjligt.

Guinevere Ödet menade oss två för varandra. Kungen har aldrig blandat sig i det. Hur kan då någon vara så ond att han vill förbjuda oss äktheten av vår kärlek?

(Buller utanför. Röster: "Ur vägen!")

Lancelot Jag anar oråd.

(Plötsligt bryts dörren in och ett antal riddare stormar in, beväpnade, med Mordred i spetsen.)

Mordred *(triumferande)* Ha! Och ni vågade tvivla på mig! Tagna på bar gärning mitt i sängen! Tror ni mig nu?

Lancelot *(hoppas rasande ut ur sängen och griper sitt svärd. Endast hans blygd är skyld med ett ländkläde.)* Ut ur drottningens sängkammare, era förbannade djävlar! *(angriper dem ursinnigt, sticker ner flera, lyckas forcera sig ut och försvinna.)*

Mordred Låt honom löpa. Han är ändå förlorad. Men bevaka drottningen! Vi är fem levande vittnen! Hämta kungen, Sir Gareth!

Sir Kay Mordred, Sir Gareth är död.

Mordred Vad säger du?

Kay Lancelot stack ner honom. Han såg nog inte vem det var.

Mordred Då blir Gawaine glad. Hämta kungen, Sir Kay! Vi bevakar drottningen med våra svärd!

Kay Det här blir det pinsammaste ögonblicket i vårt lands historia. *(går)*

Mordred Så ers kristligaste majestät trodde hon skulle komma undan med det, va?

Guinevere Nu är ni allt skadeglad, Sir Mordred! Nu får äntligen hela er ondska möjlighet att komma fram som en stinkande giftig drake ur sitt kläckta äggskals äckliga ruttenhet!

Mordred Spar på era grodor tills konungen kommer, ers höghet. Då kan ni drägla era slemmiga spyor bäst ni gitter, som den padda i kristen förklädnad ni är!

Sir Cedric Kungen kommer!

flera utanför Kungen kommer! Kungen kommer!

Arthur *(kommer in)* Vad är detta? Lancelot i panisk flykt från Camelot spritt språngande naken på en stulen häst med svärdet i högsta hugg som en fradgande vettvilling, och min drottning hotad med vapen i sitt eget rum i sin egen säng? Stick genast ner era svärd i sina skidor! Och försvinn varenda en! Jag vill tala i enrum med drottningen.

Mordred Kung Arthur, alla här är kronvittnen till hennes majestäts äktenskapsbrott med Sir Lancelot. Vi tog dem i sängen.

Arthur *(dånande)* Håll käften! Ut! Det här är en sak mellan drottningen och mig! Och bär för Guds skull ut dessa båda lik! *(Mordred bugar sig och drar sig ut med alla de andra, som är mycket förskräckta och forslar med sig liken.)*

Arthur *(sätter sig ömt vid Guineveres sida på sängen)* Står det väl till med dig?

Guinevere Är du inte arg?

Arthur Jag förstår att du blev chockad. Är det bättre nu?

Guinevere Ditt lugn avväpnar mig och får mig att kunna tala.

Arthur Du förstår väl att vi måste prata?

Guinevere Ja.

Arthur Jag är inte alls arg på dig, och det är viktigt att du slappnar av. Du är i fullkomlig säkerhet. Inte ett hår kommer att krökas på ditt huvud så länge du lever. Men jag är mycket, mycket ledsen.

Guinevere Jag också.

Arthur Du klarar dig emedan du är kvinna. Men jag klarar mig inte emedan jag är man och dessutom ansvarig konung. Jag trodde på dig, Guinevere. I det längsta hoppades jag att ryktena om dig och Lancelot bara var ont förtal.

Guinevere Det var det också.

Arthur (höjer handen) Vänta. Låt mig tala färdigt. Låt mig göra hela bilden klar för dig först innan du försvarar dig. Du behöver för resten inte försvara dig, för det tänker jag göra mot hela världen tills jag faller. Jag förebrår dig ingenting. Jag vill bara att du ska förstå situationen. (*reser sig och börjar gå omkring.*)

När jag med gamle Merlins hjälp skapade detta Camelot, detta hov, detta riddarskap och denna blomstrande brittiska stat såg jag det som en unik chans att föregå med gott exempel för historien, att skapa en oas i en tid av universellt barbariskt mörker, att kanske lyckas åstadkomma något bestående som var gott. Och kronan på verket var du. (*sätter sig ånyo hos henne.*)

Du representerade den nya tidens religion. Du var framtiden. Om jag kunde förena dig med våra gamla keltiska traditioner så skulle jag ha lyckats. Då skulle jag ha bevarat vårt keltiska rike i en kristen framtid. Merlin uppmuntrade mig och hjälpte mig, och du ställde upp. Allt såg ut att lyckas. (*reser sig ånyo.*)

Vänskapen mellan dig och Lancelot såg jag som något vackert som passade rätt in i ramen. Han representerade världen utanför England, han var fransman och var som en nyckel till hela kontinenten. Jag såg ingenting ont i det. Tvärtom var det så fint att jag till varje pris inte ville störa det. Och min egen etik, mitt eget höga statsideal och vårt sätt här vid vårt ridderliga hov innebar den självklarheten att jag litade på er. Jag måste lita på att ni höll er innanför förnuftets ramar. Min värld var anständig, och därför var det för mig en självklarhet att ni som agerande i denna värld var anständiga.

Därför avfärdade jag alla rykten. (*sätter sig hos henne igen.*) De kom alltid från keltiskt håll, från sådana som inte ville ha något med kristendomen att göra, från dina avundsmän, som fruktade det som du representerade. Jag litade på att ni som kristna aldrig skulle ge era fiender luft under vingarna.

Förstår du situationen?

Guinevere (*hämtar sig*) Ja. Vad händer nu?

Arthur Nu är allting krossat. Som jag ser det kan ingenting hindra ett inbördeskrig. Det kommer att sprida sig som en löpeld över hela landet att kristendomen har avslöjat sig genom dubbelmoral och egennyttia. Efter detta kan ingenting göra den trovärdig längre, då du, dess högsta ideal och ledstjärna, har fallit.

Sir Lancelot kommer att slåss för dig och leda de kristna, och han kommer aldrig att ge sig utan kanske rentav segra till slut. Men situationen kompliceras av att han i sitt ursinne råkade dräpa Sir Gareth, Gawaines bror, en av våra yppersta ädlingar. Sir Gareth och Sir Lancelot var varandras bästa vänner. Alla älskade Sir Gareth som Sir Lancelot, men Sir Gareth var ädlare och stabilare. Han var vår främsta diplomat. Detta kommer den temperamentsfulle Sir Gawaine aldrig att kunna förlåta Lancelot. Hela Skottland är avhängigt Sir Gawaine och hans parti, och jag fruktar att detta kommer att skilja Skottland och England åt kanske för alltid.

Guinevere När vi nu talar om kriser och snedsteg, så måste jag få fråga en sak. Har du aldrig begått något snedsteg själv?

Arthur Vad menar du?

Guinevere Jag har ofta hört rykten om att du och din halvsyster Morgan le Fay skulle ha haft en otillbörlig förbindelse.

Arthur Det är riktigt. Det var långt före din tid och strax efter mitt trontillträde, när jag ännu var ung och osäker. Morgan le Fay erbjöd mig trygghet och ledning, och hon var då som allra vackrast och mest oemotståndlig. Jag visste inte då att hon var min egen halvsyster.

Guinevere Blev det något barn?

Arthur Jag vet inte. Hur så?

Guinevere Somliga påstår att Sir Mordred är din son.

Arthur Det kan aldrig bevisas. Morgan hade många älskare efter mig och troligen även några före mig, ty jungfru var hon inte. Men det är möjligt att Mordred är min son. Det kan inte uteslutas. Men Mordred har aldrig själv hävdats en sådan rätt, och jag har aldrig med ett ord uppmuntrat en sådan tanke hos honom. Jag har även förbjudit Morgan le Fay att göra det, och jag vet att hon inte har gjort det. Mordred vet själv inte vem hans far är.

Guinevere Varför gjorde du honom till riddare?

Arthur Han var tapper och sanningskär. Det räckte.

Guinevere Det var inte för Morgan le Fays skull?

Arthur Hon är min halvsyster.

Guinevere Älskar du henne fortfarande?

Arthur Guinevere!

Guinevere Ditt misstag var att gifta dig med mig fastän du älskade Morgan. Hon har hatat mig från början av ren avundsjuka, och det är hon som genom sin son styr hela komplotten mot mig och mot kristendomen.

Arthur Guinevere!

Guinevere Erkänn! Du gifte dig med mig bara för att förena kristendomen med din stat! Det var aldrig av kärlek!

Arthur (*besinnande*) Det är riktigt, att utan dig som drottning hade Britannien förblivit ett keltiskt, inskränkt och övervägande hedniskt rike....

Guinevere I din naivitet trodde du att din makt kunde förenas och förstärkas med kristendomen. Men kristendomen är inte sådan! Den är emot all världslig makt! Du har bedragit dig själv, kung Arthur!

Arthur Jag älskade dig, Guinevere, men jag ville dig aldrig något ont. Därför lät jag dig behålla din mödom....

Guinevere Du är för snäll, kung Arthur! Du är för enfaldigt, obotligt, godtroget snäll och god, din stackars omöjlige narr! (*går rasande ut genom den andra dörren efter att ha svept om sig den lättaste morgonrock. Arthur blir ensam kvar och begraver huvudet i händerna.*)

Scen 3. Ute på en ödlig hed. Skymning och facklor.

(Stor församling av svartkåpklädda män. Längst fram Morgan le Fay vid en sorts altare, i längre utslaget hår än någonsin, i vidare armar än någonsin.)

Morgan Detta är den svarta månens natt, då månprästinan har kallat er alla till sin heliga gudstjänst. Men från och med nu skall våra riter få en annan inriktning. För många år sedan inleddes framgångsrikt vårt motstånd mot kristendomen, dess religiösa monopol, dess översittarfasoner, dess rofferi och hyckleri, dess dubbelmoral och övertro. Vi håller oss konsekvent till naturen och det sunda förnuftet som de enda två sanna manifestationerna av allas evige och ende Gud. Som tecken på vårt

motstånd mot kristendomen har jag hit låtit frambära ett kors, som vi skall sätta upp på vårt altare – så här!

(Ett stort kors bärs fram, och Morgan placerar det med några kåpors hjälp upp och ned på altaret.)

spridda röster Krucifixet upp och ner! Ja, det passar sig! Borde vi inte ha en åsna eller en djävul eller en get på korset också? Varför inte en djävulsbock? Föreslå det för Morgan le Fay, vår heliga översteprästinna! Stifta lagar för oss, Morgan le Fay! Du är vårt brödraskaps suveräna stormästare!

Morgan Jag är er heliga månprästinna, enligt den gamla keltiska traditionen. Våra lagar är enkla och naturliga. Vårda naturen. Skona allt liv. Vårda de dödas minnen. Skona andarna som sover. Harmoni med naturen och med andarnas rike är det enda som kan skänka mänskligheten fred.

flera röster Kärleksbudet, Morgan! Glöm inte kärleksbudet!

Morgan Ni känner mitt kärleksbud.

flera Låt oss höra det! Låt oss höra det!

Morgan Säg det, Lionel.

tjänaren (före detta Sir Lionel) Fri kärlek – fria droger!

alla (entusiastiskt) Fri kärlek – fria droger! Fri kärlek – fria droger!

Morgan (ropar och breder ut armarna) Håll, mina vänner! Detta är en helig natt, den svarta månens förtätade natt, då månadens cykel börjar på nytt från ingenting. Vi har ett stort värv framför oss – att fullständigt sopa rent Britannien från allt kristet inflytande från utlandet. Aldrig mer skall Britannien behärskas och styras av Rom! Vi gjorde oss inte av med de romerska soldaterna för att kristna munkar och nunnor skulle komma hit i stället och tvångskristna oss och förslava oss under deras inskränkta ordning. Nej, vi skall alltid vara fria! Må naturen och förnuftet nu och för alltid regera Britannien och hela världen, och Gud bevare oss för alla skenheliga bedrägerier!

flera Förkunna oss statuterna! Förkunna oss statuterna!

Morgan (läser högt) En medlem av vårt keltiska förbund känns igen på att han utplånar sig själv och bär den svarta kåpan vid alla sammankomster som ett tecken på ödmjukhet inför naturen och Gud. Både kvinnor och män bäre sitt hår utslaget och så långt som möjligt som tecken på frihet och fruktsamhet. En medlem av vårt förbund utmärker sig genom trohet mot konungen, kung Arthur så länge han lever, och därefter kung Mordred, som den av kung Arthurs riddare som vågat ta upp kampen mot den kristna korruptionen. Det enda vi have till övers för Rom och dess maktgalna kyrka vare förakt. Må vi hellre föredra deras fiende Satan än deras skenheliga förtryck, och må vi hellre välja dödens frihet än slaveri under deras dogmer.

flera Leve vår drottning Morgan le Fay! Fri kärlek – fria droger!

Morgan Nej, jag blir aldrig drottning. Jag är bara er heliga månprästinna, er mänskliga beskyddare av allt liv i naturen, som månen väcker till liv och får att blomstra och växa genom att reglera världens livgivande vatten.

(böjer sig djupt i ödmjukhet framför altaret. Svagt börjar nymånen framträda ovanför som den tunnaste skära.)

Morgan (triumferande, sträcker ut armarna) Nymånen är pånyttfödd!

alla (faller ner på knä i synnerlig vördnad) Nymånen är pånyttfödd!

(Ett stort mummel av böner och besvärjelser vidtar.)

Morgan (triumferande) Månen, liksom livet, slocknar och dör aldrig utan att födas på nytt!

alla (svarar) Månen, liksom livet, slocknar och dör aldrig utan att födas på nytt!

(Mumlet av bönerna och besvärjelserna tilltar.)

(Morgan leder bönen med att ömsom sträcka ut armarna mot månen och tillbaka, som för att dra till sig månens första strålar, som i en magisk balett, som suggestivt kan improviseras, tills ridån går för.)

Akt V scen 1. Slaget vid Barham Down.

Arthur (ensam) Jag ville aldrig detta slag, jag ville aldrig detta krig! Jag sökte i det längsta desperat avvärja det, undvika det och slippa det, men bristen på distans hos alla parter tvingade ändå fram denna ondaste tänkbara tragedi. Mitt hjärta slits i bitar med min själ, och aldrig ens i evigheters evighet kan detta sår bli helat eller min själ återfå sin form, sig själv. Allt är förlorat, och det finns ej någon väg tillbaka till det ljus som ännu var igår. Hör börjar nu den onda mörka nya tidens svarta våldtagna barbariska ihjältorterade förstörda värld. Det fanns ett sista hopp förrän bataljen inleddes idag. Dagordern var, att ingen fick inleda striden förrän någon höjde stridens svärd från det motsatta lägret. Samma order gav Sir Mordred strängt till sina män. Vad hände då? Jo, en soldat blev överraskad av en orm och höjde då sitt svärd blott för att slå ihjäl den. Detta missuppfattades från båda sidor som ett stridigt initiativ, och båda härarna angrep varandra samtidigt. Det var det sista olycksaliga inseglet på Britanniens tragedi. Här slaktar nu Britanniens härligaste riddare varandra, och det blir väl ingen kvar till slut, så som det nu ser ut. Men vem är det som kommer här? Vem är du, främling? Tala eller dö! (*höjer svärdet*)

Morgan (inträder i kåpa oigenkännlig, kastar av sig huvan när hon kommer inför Arthur) Stick ditt svärd i skidan, Arthur. Det är bara jag, din syster. Hur kunde denna mansslakt äga rum?

Arthur En olyckshändelse, en hopplös olyckshändelse. Ej någon ville det.

Morgan Kan du då ej avblåsa striden?

Arthur Tror du ej jag har försökt?

Morgan Din fiende leds av Sir Mordred, som slåss i ditt namn för dig.

Arthur Och varför har han då begynt det här inbördeskriget?

Morgan För att krossa korrupcionens makt i kristendomens usla kyrka.

Arthur Vi kan ej bekämpa kristendomen, Morgan. Den är dömd att segra. Tror du inte att jag hade motarbetat den om det fanns någon skymt till möjlighet att lyckas slippa den? Tror du att jag gav efter för den genom kapitulation? Tror du att jag tog Guinevere till drottning av en annan orsak än att därmed vinna över kristendomen för vår sak, som tjänare till oss och ej som herre?

Morgan Arthur, i din godhet har du kompromissat bort ditt rike. Du var för snäll. Det var ditt enda fel. Du kunde aldrig genomskåda kristendomens fanatism och makttörst.

Arthur Nej. Jag trodde bara väl om alla människor, tills din son Mordred gjorde uppror.

Morgan Arthur, Mordred är din son.

Arthur Vad säger du?

Morgan Han är din ende son, din ende bröstarvinge.

Arthur Är du säker?

Morgan Arthur, jag har aldrig älskat någon utom dig. Jo, jag är säker.

Arthur Är jag då blindast, dummast och mest vilseförd i hela landet? Jag tog alltid det för givet, att det att jag var Sir Mordreds fader var en ytterst liten möjlighet, så som du alltid skyltat med din promiskuitet.

Morgan Det skenet fanns blott för att skydda genom att bedraga. Ingen kom så nära mig som du.

Arthur Så jag skall möta här i denna strid min egen son? Så grymt får inget öde, ingen gudom vara!

Morgan Du kan skona honom om du vinner slaget.

Arthur Oddsen är för jämna. Vet han om då att jag är hans fader?

Morgan Nej. På din uttryckliga befallning fick jag aldrig uppmuntra min son till sådana idéer.

Arthur Och du lydde mig, fastän du visste att han var min son?

Morgan Lydnad är en form av kärlek.

Arthur Stackars syster, varför fick jag inte veta detta tidigare?

Morgan Ingenting är någonsin för sent.

Arthur Jo, Morgan, detta kan tyvärr just vara någonting som är för sent.

Morgan Var är Sir Lancelot? Jag ser ej honom hos de dina.

Arthur Galen och förryckt, förrymd från all vår mänskliga gemenskap, efter sitt förräderi mot mig med Guinevere lär han ha flytt till skogs och ut på hedarna och levat som ett djur, tills munkar vänligen tog hand om honom. Han lär vara en from eremit numera.

Morgan Och din drottning Guinevere?

Arthur Den pinsamma skandalen gick det stackars flickebarnet så fatalt till sinnes att hon storknade i skuldkänslor och drog sig även hon tillbaka till ett kloster.

Morgan Är det då den underbara Arthursagans vemodiga slut: att alla hjältarna inspärar sig på kloster som eunucker och sterila nunnor?

Arthur Om de icke dör i strid som här. Gawaine for fram mot din sons vänner som en rasande Akhilles på vild jakt på sina bröders mördare men fann blott sår och undergång som bot för all sin vilda djärvhet. Men vad vet du om Sir Tristan?

Morgan Det var mitt fel alltihop. Sir Tristan kom till mig å konung Markes vägnar för att få ett säkert kärlekselixir, då Marke ej var ung men osäker på irländskan Isoldes attityd. Jag varnade Sir Tristan för eventuella följder av att elixiret kunde missbrukas. Och tydligen var det just vad som hände. Måhända trodde någon det var gift och gav det till Sir Tristan för att expediera honom, men Sir Tristan blev i stället offer för en tragisk kärlek till Isolde, som hon delade. De dog tillsammans.

Arthur Jag hörde om hur de bedrog kung Marke, hur de landsförvisades och drevs i kloster, men ej om hur de fann döden.

Morgan Tristan kallade på henne när han visste att han skulle dö. Hon mottog kallelsen och reste genast ner till kontinenten till hans läger, men hon kom då fram för sent. Då dog hon själv men på ett egendomligt sätt. Hon lämnade sin kropp helt frivilligt för att få dela tillvaron med Tristans ande.

Arthur Hur gick detta till? Begick hon självmord?

Morgan Nej. Hon gick till vila, och hon vaknade ej mer ur sömnen. Inget kunde väcka henne. Kroppen hade övergivits av Isoldes själ. Hon sov och kunde inte väckas eller matas eller hjälpas, och till slut så upphörde den slumrande att andas. Kroppen dog av brist på själen, som i förväg hade lämnat kroppen av sin egen viljekraft.

Arthur En tragedi av alltför många. Morgan, hjälp mig härifrån. Jag vill ej möta vår son Mordred på ett blodigt slagfält. Må han segra och bli konung, om han gitter när Britanniens ädlingar är alla döda.

Morgan Överger du riket?

Arthur Ja, jag smiter ut bakvägen. Jag vill icke synas mera. För mig hem till Avalon.

Morgan Du bär de kungliga insignierna. Ditt svärd Excalibur, som du drog upp ur stenen, gav dig med dess skida oantastlighet och osårbarhet.

Arthur De behövs ej längre. Se! (*tar av sig skidan med svärdet.*) Jag kastar dem i floden! (*gör så*) Trams och fåfänga är allt vad dessa kungliga legender är. Du var den enda som stod kvar som vän när alla andra föll. Låt mig få åldras i ditt systerliga sällskap.

Morgan Och din son, vår Mordred?

Arthur Låt honom ej någonsin få veta att jag var hans fader. Fick han veta det, med kunskapen om alla olyckor som han har satt i gång, så är jag rädd att han ej skulle klara det. Även Mordred har ett hjärta som kan krossas.

Morgan Låt oss gå då, Arthur, hem till Avalon och ut ur denna saga som är verkligheten.

Arthur Stöd mig, syster, tills jag dör, ty du är allt som återstår för mig av hela härligheten som var drömmen om ett idealiskt rike som politisk verklighet vars namn var Camelot.

Morgan Du genomförde det i verkligheten, och du visade att det var möjligt. Allt var inte bara fåfånga, kung Arthur. Fåfångan var bara allt det som du nu klätt av dig för att en dag återkomma till ditt skapande av idealet när vår värld och människan är mera mogna.

Arthur Tack, min syster, för att du är klok. Det fanns ej många kloka människor i världen.

Morgan Nej, men klokheten är sådan, att om det blott finns ett litet antal lyckliga och få, minst två, så räcker därmed egendomligt nog klokheten ändå till.

Arthur Det vare nog. Så låt oss gå.

(De lämnar scenen diskret medan krigsbraket fortfar att dåna i bakgrunden.)

5-13.8.1996, Virhamn.